

Europeiska unionens officiella tidning

C 328

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

12 november 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Den gemensamma parlamentariska församlingen för partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan

Den tjugofemte sessionen ägde rum i Bryssel (Belgien) den 17–19 juni 2013

2013/C 328/01	Protokoll från sammanträdet måndagen den 17 juni 2013	1
2013/C 328/02	Protokoll från sammanträdet tisdagen den 18 juni 2013	5
2013/C 328/03	Protokoll från sammanträdet onsdagen den 19 juni 2013	8

SV

Pris:
4 EUR

Teckenförklaring

*	Samrådsförfarandet
**I	Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
**II	Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
***	Samtyckesförfarandet
***I	Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
***II	Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
***III	Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Förkortningar för utskottens namn

AFET	Utskottet för utrikesfrågor
DEVE	Utskottet för utveckling
INTA	Utskottet för internationell handel
BUDG	Budgetutskottet
CONT	Budgetkontrollutskottet
ECON	Utskottet för ekonomi och valutafrågor
EMPL	Utskottet för sysselsättning och sociala frågor
ENVI	Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet
ITRE	Utskottet för industrifrågor, forskning och energi
IMCO	Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd
TRAN	Utskottet för transport och turism
REGI	Utskottet för regional utveckling
AGRI	Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling
PECH	Fiskeriutskottet
CULT	Utskottet för kultur och utbildning
JURI	Utskottet för rättsliga frågor
LIBE	Utskottet för medborgarliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor
AFCO	Utskottet för konstitutionella frågor
FEMM	Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män
PETI	Utskottet för framställningar
DROI	Underutskottet för mänskliga rättigheter
SEDE	Underutskottet för säkerhet och försvar

Förkortningar för de politiska grupperna

PPE	Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater)
S&D	Gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater i Europaparlamentet
ALDE	Gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa
Vers/ALE	Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen
ECR	Gruppen Europeiska konservativa och reformister
GUE/NGL	Gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster
EFD	Gruppen Frihet och demokrati i Europa
NI	Grupplösa

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

DEN GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA FÖRSAMLINGEN FÖR PARTNERSKAPSAVTALET MELLAN
MEDLEMMARNA I GRUPPEN AV STATER I AFRIKA, VÄSTINDIEN OCH STILLAHAVSOMRÅDET, Å
ENA SIDAN, OCH EUROPEISKA UNIONEN OCH DESS MEDLEMSSTATER, Å ANDRA SIDAN

BRYSSEL
(Belgien)

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET MÅNDAGEN DEN 17 JUNI 2013

(2013/C 328/01)

Innehåll	Sida
Högtidligt öppnande	2
Den gemensamma parlamentariska församlingens sammanträde	2
Den gemensamma parlamentariska församlingens sammansättning	2
Akreditering av icke-parlamentariska ledamöter	2
1. Godkännande av föredragningslistan (AP101.358)	2
2. Justering av protokollen från de två sista sammanträdena vid den gemensamma parlamentariska församlingens tjugofjärde session (EUT C 158, 4.6.2013)	2
3. Meddelanden från medordförandena, inklusive beslut från presidiets sammanträde den 16 juni 2013	2
4. Anförande av Andris Piebalgs, kommissionsledamot med ansvar för utvecklingsbistånd	3
5. Frågestund med kommissionen	3
6. Debatt med Andris Piebalgs, kommissionsledamot med ansvar för utvecklingsbistånd – ögonkontaktsförfarandet	3
7. Kommissionens åtgärder efter de resolutioner som antogs under den gemensamma parlamentariska församlingens tjugofjärde session	3
8. Avtal om ekonomiskt partnerskap – nästa steg	4

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET MÅNDAGEN DEN 17 JUNI 2013*(Sammanträdet inleddes kl. 11.00.)***Högtidligt öppnande**

Följande talade till församlingen:

Louis Michel, medordförande för den gemensamma parlamentariska församlingen, Joyce Laboso, medordförande för den gemensamma parlamentariska församlingen, Sean Barrett, talman i Dáil Éireann, underhuset i det irländska parlamentet, EU:s ordförandeskap.

(Sammanträdet ajournerades kl. 12.00 och återupptogs kl. 15.00.)

ORDFÖRANDE: Louis MICHEL

Medordförande

Den gemensamma parlamentariska församlingens sammanträde

Medordföranden hälsade samtliga deltagare välkomna.

Den gemensamma parlamentariska församlingens sammansättning

Medordföranden meddelade att förteckningen över den gemensamma parlamentariska församlingens ledamöter, som översänts av AVS-ländernas myndigheter och Europaparlamentet, skulle bifogas till protokollet.

Ackreditering av icke-parlamentariska företrädare

Medordföranden meddelade att två ansökningar om ackreditering av icke-parlamentariska företrädare hade inkommit i enlighet med artikel 17.1 i Cotonouavtalet och artikel 1.2 i arbetsordningen för den gemensamma parlamentariska församlingen på grund av exceptionella fall av force majeure. Dessa företrädare skulle ackrediteras och deras namn föras upp på en förteckning som skulle bifogas till protokollet.

1. Godkännande av föredragningslistan

Föredragningslistan godkändes i den form som framgår av detta protokoll.

2. Justering av protokollen från de två sista sammanträdena vid den gemensamma parlamentariska församlingens tjugofjärde session (EUT C 158, 4.6.2013)

Protokollen justerades.

3. Meddelanden från medordförandena, inklusive beslut från presidiets sammanträde den 16 juni 2013

Medordföranden redogjorde för resultatet från presidiets sammanträde den 16 juni 2013.

Följande beslut fattades:

- a) Följande betänkanden skulle utarbetas i de ständiga utskotten:

Utskottet för politiska frågor

- Terrorismens globala spridning: internets och de sociala mediernas roll.

Utskottet för sociala frågor och miljö

- Utvinning av olja och mineraler på havsbotten inom ramen för en hållbar utveckling. Utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel skulle uppmanas att avge ett yttrande över samma ämne.
- b) Ett undersökningsuppdrag skulle sändas till Haiti i september eller oktober 2013 och ett annat till Zimbabwe i november eller december 2013.
- c) Ändringsförslag till arbetsordningen skulle lämnas till församlingen för antagande.
- d) Förslaget till uppförandekod för ledamöter i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen som deltar i valobservatörsuppdrag skulle lämnas in till församlingen för antagande.
- e) Det tionde regionala mötet skulle äga rum den 17–19 juli 2013 i Abuja (Nigeria).
- f) Ett valobservatörsuppdrag skulle sändas till Mali för att övervaka presidentvalet den 28 juli 2013.
- g) Församlingen skulle delta i trepartskonferensen om urbaniseringen, som anordnas av FN:s boende- och bosättningsorgan (UN-Habitat), AVS-sekretariatet och Europeiska kommissionen i Kigali (Rwanda) den 4–6 september 2013.
- h) Den gemensamma parlamentariska församlingens tjugosjätte session skulle äga rum i Addis Abeba (Etiopien) den 25–27 november 2013.

Medordföranden informerade församlingen om att kvinnoforumet hade sammanträtt den 15 juni 2013.

Medordföranden informerade församlingen om att ett seminarium hade ägt rum den 16 juni 2013 under rubriken *Improving the investment climate in developing countries: What role for Parliamentarians?* (Förbättrat investeringsklimat i utvecklingsländerna: vilken är parlamentarikernas roll?)

Medordföranden tillkännagav följande tidsfrister:

- Ändringsförslag till kompromissresolutionerna och de två brädslande resolutionsförslagen: tisdagen den 18 juni 2013 kl. 12.00.
- Begäranden avseende omröstningsmetoder: onsdagen den 19 juni 2013 kl. 10.00, skriftligen.

4. **Anförande av Andris Piebalgs, kommissionsledamot med ansvar för utvecklingsbistånd**

Andris Piebalgs redogjorde för de viktigaste slutsatserna och rekommendationerna i rapporten om utvecklingsagendan efter millennieutvecklingsmålen, som antagits av den expertpanel på hög nivå som tillsattes av FN:s generalsekretariat. Kommissionens meddelande *Ett anständigt liv för alla* utgjorde kommissionens bidrag till denna process.

5. **Frågestund med kommissionen**

Totalt 24 frågor hade ställts till kommissionen.

Kommissionen hade tidigare besvarat frågorna skriftligen. Kommissionsledamot Piebalgs gav muntliga svar på följdfrågor från följande frågeställare:

Fråga nr 2 från Hussein Naib (Eritrea) om Etiopiens ockupation av eritreanska suveräna territorier.

Fråga nr 4 från Joe Leinen om Mali efter konflikten.

Fråga nr 8 från Michael Cashman (genom David Martin) om politisk dialog och icke-diskriminering.

Fråga nr 11 från Achille Marie Joseph Tapsoba (Burkina Faso) om parlamentens och parlamentarikernas deltagande i processen för att sätta upp utvecklingsmål för tiden efter 2015.

Fråga nr 12 från Mariya Gabriel om millennieutvecklingsmålen inom ramen för EU:s politik om utvecklingsbistånd.

Fråga nr 3 från Olle Schmidt om människohandel på Sinaihalvön.

Fråga nr 14 från Gay Mitchell om sanitära förhållanden och hygien i utvecklingsländerna.

Fråga nr 15 från Zita Gurmai om rätten till sexuell och reproduktiv hälsa i den elfte Europeiska utvecklingsfonden.

Fråga nr 16 från Catherine Bearder om EU:s stöd till småskaliga energiprojekt i AVS-länderna.

Fråga nr 17 från Fiona Hall (genom Catherine Bearder) om energitillgång i AVS-länderna.

Fråga nr 18 från Marielle de Sarnez om samarbete för att få till stånd hållbar användning av råvaror i AVS-länderna.

Fråga nr 19 från David Martin om framgången för ekonomiska partnerskap mot bakgrund av tillbakadragandet av marknadstillträdesförordningen.

Fråga nr 20 från Norbert Neuser om partnerskapsavtalet om fiske med Kiribati.

Fråga nr 22 från Lautafi Purcell (Samoa) om att Samoa lämnar kategorin minst utvecklade länder i januari 2014 samt om differentiering – EU:s agenda för förändring.

Frågeställarna till frågorna nr 1, 7, 10, 13 och 24 hade inga följdfrågor.

Frågeställarna till frågorna 5, 6, 9, 21 och 23 var inte närvarande.

6. **Diskussion med Andris Piebalgs, kommissionsledamot med ansvar för utvecklingsbistånd – ögonkontaktsförfarandet**

Diskussionen inriktades på ämnen såsom kön, hälsa och reproduktiva rättigheter, förnybar energi, tryggad vattenförsörjning, budgetstöd, Mali, Eritrea och säkerhetssituationen i Sahel. Ledamöterna ansåg att målen för tiden efter 2015 inte enbart bör gälla utvecklingsländerna, utan alla världens länder.

Följande yttrade sig: Miguel Angel Martinez Martinez, Ana Rita Sithole (Moçambique), Christa Klass, Rajeshree Kumaree Nita Deepalsing (Mauritius), Michele Rivasi, Piet van der Waal (Namibia), Hans-Peter Mayer, Netty Baldeh (Gambia), Jacob Oulanyah (Uganda), Olle Schmidt, Abdourahamane Chegou (Niger), Edwin Banda (Malawi), Musa Hussein Naib (Eritrea), Percy Tatione (Tonga), Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Hassab El Rasoul Amir (Sudan), Alem Deng (Sydsudan).

Kommissionsledamot Piebalgs besvarade ledamöternas frågor i tur och ordning enligt ögonkontaktsförfarandet.

7. **Kommissionens åtgärder med avseende på de resolutioner som antogs vid den gemensamma parlamentariska församlingens tjugofjärde session**

Kommissionsledamot Piebalgs hänvisade till dokumentet om kommissionens uppföljning av de resolutioner som antogs av den gemensamma parlamentariska församlingen i Paramaribo (Surinam).

8. Avtal om ekonomiskt partnerskap – nästa steg

Utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel

Medföredragande: Edwin Banda (Malawi) och Patrice Tirolien

Patrice Tirolien och Edwin Banda (Malawi) redogjorde för betänkandet.

Följande yttrade sig: Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Frank Engel, Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), David Martin, Mohammed Mukhtar Ahmed (Nigeria), Niccolò Rinaldi, Nasraddin Mohammed Omer (Sudan), Jean-Jacob Bicep, Patrick Gamedze (Swaziland), Charles W. Kakoma (Zambia), Christophe Lutundula

Apala (Demokratiska republiken Kongo), Peter Štastný, Peter Thompson (Europeiska kommissionen).

Vissa ledamöter från AVS-länderna och Europaparlamentet uttryckte skiljaktiga åsikter om huruvida avtalen om ekonomiskt partnerskap är gynnsamma både ur ett utvecklingsperspektiv och med hänsyn till den regionala integrationen. Några ledamöter från Europaparlamentet betonade att heltäckande regionala avtal om ekonomiskt partnerskap syftade till att förbättra de ekonomiska villkoren inom AVS-länderna och fruktade att det rådde missförstånd om nyttan med partnerskapsavtalen. En del ledamöter från EU och AVS-länderna ansåg att fokus bör ligga på de ursprungliga målen med partnerskapsavtalen enligt Cotonouavtalet, och på en strävan att ingå ömsesidigt fördelaktiga regionala avtal om ekonomiskt partnerskap som är förenliga med WTO:s regler.

(Sammanträdet avslutades kl. 18.20.)

Joyce LABOSO
Louis MICHEL
Medordförande

Alhaj Muhammad MUMUNI och
Luis Marco AGUIRIANO NALDA
Generalsekreterare

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET TISDAGEN DEN 18 JUNI 2013

(2013/C 328/02)

Innehåll	Sida
1. Mali – Inledande debatt med utrikesminister Tieman Hubert Coulibaly (Mali)	5
2. Brådskande fråga 1: Situationen i Centralafrikanska republiken	5
3. Återkommande hot mot demokratin och den politiska stabiliteten i AVS-länderna till följd av militärkupper samt världssamfundets roll	6
4. Våld mot kvinnor, barn och andra utsatta grupper	6
5. Livsmedelsförsörjning och nutritionssäkerhet	6
6. Hälso- och sjukvårdspersonal i AVS-länderna	6
7. Jordbrukspolitiken – att tackla utmaningarna från livsmedelsförsörjningen och klimatförändringarna	7
8. Unga i centrum för den nya utvecklingspolitiken för AVS-länderna: betydelsen av ny teknik, utbildning och entreprenörskap	7

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET TISDAGEN DEN 18 JUNI 2013

(Sammanträdet inleddes kl. 9.15.)

ORDFÖRANDE: Joyce LABOSO

Medordförande

1. Mali

Inledande debatt med utrikesminister Tieman Hubert Coulibaly (Mali)

Tieman Hubert Coulibaly, Malis utrikesminister, gav en kort sammanfattning av händelseutvecklingen efter kuppen i mars 2012 och en uppdatering om den aktuella situationen.

Följande yttrade sig: Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Michèle Striffler, Laurent Ngon-Baba (Centralafrikanska republiken), Patrice Tirolien, Edwin Banda (Malawi), Marielle de Sarnez, Abdourahamane Chegou (Niger), Michèle Rivasi, Christophe Lutundula (Demokratiska republiken Kongo), Adjedoue Weidou (Tchad), Achille Marie Joseph Tapsoba (Burkina Faso), Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Philippe Boulland, Zita Gurmai, Maria Da Graça Carvalho, Jo Leinen, Michael Gahler, Hans-Peter Mayer, Agustín Díaz De Mera García Consuegra, Peteris Ustubs (Europeiska utrikestjänsten).

Tieman Hubert Coulibaly hyste tillförsikt om att villkoren för presidentvalet, som utlysts till den 28 juli 2013, skulle uppfyllas till en godtagbar nivå, särskilt villkoren i FN:s säkerhetsråds resolutioner och Europaparlamentets krav, med hänsyn till de enorma utmaningarna (avväpning av rebeller, regeringens återtagande och kontroll av hela territoriet, bland annat med hjälp av de nationella väpnade styrkorna, liksom ett val som ska anordnas i hela landet och i flyktinglägren utomlands). Utrikes-

ministern trodde att en detaljerad överenskommelse snart skulle kunna nås med de återstående rebellerna i Kidal.

2. Brådskande fråga 1: situationen i Centralafrikanska republiken

Peteris Ustubs (Europeiska utrikesjénsten) redogjorde för situationen i Centralafrikanska republiken.

Följande yttrade sig: Mariya Gabriel, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Norbert Neuser, Edwin Banda (Malawi), Louis Michel, Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Jean-Jacop Bicep, Mohammed Mukhtar Ahmed (Nigeria), Christophe Lutundula (Demokratiska republiken Kongo), Laurent Ngon-Baba (Centralafrikanska republiken), Peter Štátný.

Talarna underströk behovet att stabilisera den politiska, ekonomiska och sociala situationen i Centralafrikanska republiken och att återställa den allmänna och den konstitutionella ordningen efter statskuppen den 25 april 2013. Ledamöterna visade sitt stöd för premiärminister Nicolas Tiangaye i hans svåra uppgift att på nytt bygga upp nationen, vilket inbegriper avmilitarisering och demobilisering av irreguljära väpnade styrkor, stöd till befolkningsgrupper som drabbats av konflikten och bestraffning av personer som befunnits skyldiga till brott. Ledamöterna fokuserade också på behovet att respektera Libreville-avtalet av den 11 januari 2013 och de överenskommelser som antagits vid toppmötena i Eccas (de centralafrikanska staternas ekonomiska gemenskap) om Centralafrikanska republiken.

3. Återkommande hot mot demokratin och den politiska stabiliteten i AVS-länderna till följd av militärkupper samt världssamfundets roll

Utskottet för politiska frågor

Medföredragande: Mariya Gabriel och Ana Rita Geremias Sithole (Moçambique)

Mariya Gabriel och Ana Rita Geremias Sithole (Moçambique) redogjorde för betänkandet.

Följande yttrade sig: Boniface Yehouetome (Benin), Michael Gahler, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Olle Schmidt, Isabelle Durant, Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Abdourahamane Chegou (Niger), Mohammed Mukhtar Ahmed (Nigeria), Christophe Lutundula (Demokratiska republiken Kongo), Filip Kaczmarek, Achille Marie Joseph Tapsoba (Burkina Faso), Piet Van der Walt (Namibia), José Costa Pereira (Europeiska utrikestjänsten).

Mariya Gabriel och Ana Rita Geremias Sithole (Moçambique) avslutade debatten.

Ledamöterna betonade behovet att införa alla möjliga mekanismer för att förhindra militärkupper, i stället för att behöva hantera deras konsekvenser. Aktiv solidaritet från grannländer skulle kunna bidra till detta, men även regionala och subregionala system för tidig varning och en integrerad säkerhetsstrategi är viktiga. Vissa ledamöter uppmanade till försiktighet i fråga om att integrera före detta rebeller i de väpnade styrkorna. Ledamöterna påminde också om att öppna och rättvisa val utgör en god grund för en legitim regering, så länge som alla aspekter av gott styre finns med.

4. Våld mot kvinnor, barn och andra utsatta grupper

Debatt utan resolution med Lakshmi Puri, tillförordnad chef för FN:s enhet för jämställdhet och kvinnors egenmakt (UN Women)

Lakshmi Puri, tillförordnad chef för UN Women, gjorde ett uttalande om våld mot kvinnor, barn och andra utsatta grupper.

Följande yttrade sig: Boniface Yehouetome (Benin), Edit Bauer, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Michael Cashman, Musa Hussein Naib (Eritrea), Catherine Bearder, Isabelle Durant, Sithembile Mlotshwa (Zimbabwe), Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Abdourahamane Chegou (Niger), Attiat Mustafa Abdel Halim (Sudan), Patrick Gamedze (Swaziland), Mariya Gabriel, Christophe Lutundula (Demokratiska republiken Kongo), Zita Gurmai, Achille Marie Joseph Tapsoba (Burkina Faso), Michèle Striffler, Ana Rita Geremias Sithole (Moçambique), Anna Záborská, Nela Khan (Trinidad och Tobago), Ibrahim Bundu (Sierra Leone), Piet Van der Walt (Namibia).

Lakshmi Puri berättade om UN Womens arbete och underströk vikten av gemensamma och heltäckande insatser för att få slut på våldet mot kvinnor, och hon uppmanade parlamentarikerna att ansluta sig till detta åtagande.

I svar på frågor från ledamöterna framhöll Lakshmi Puri betydelsen av att förebygga våld mot kvinnor genom ökad medvetenhet, kvinnors makt över sin egen ekonomi, självständighet och deltagande i det politiska livet. Hon framhöll de insatser som görs för att åstadkomma förändrade attityder bland män och pojkar. Hon krävde ett slut på straffriheten genom åtal av dem som är skyldiga till dessa kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Slutligen efterlyste hon ytterligare resurser, som behövs för att ge skydd åt offer och säkerställa grundläggande tjänster.

Sammanträdet ajournerades kl. 13.00 och återupptogs kl. 15.05.

ORDFÖRANDE: Louis MICHEL

Medordförande

5. Livsmedelsförsörjning och nutritionssäkerhet

Diskussion med Joe Costello, biträdande utvecklings- och handelsminister (Irland, företrädare för EU:s irländska ordförandeskap)

Joe Costello höll en introduktion om vikten av livsmedelsförsörjning och nutritionssäkerhet som ett sätt att uppnå millen-nieutvecklingsmål 1.

Följande yttrade sig: Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Gay Mitchell, Jo Leinen, Edwin Banda (Malawi), Charles Goerens, Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), François Alfonsi, Abdourahamane Chegou (Niger), Attiat Mustafa Abdel Halim (Sudan), Gabriele Zimmer, Achille Marie Joseph Tapsoba (Burkina Faso), Horst Schnellhardt, Michèle Striffler, Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius), Bernard Rey (Europeiska kommissionen).

Talarna erkände att framsteg hade gjorts i detta avseende, men att ytterligare samordnade insatser av utvecklingsländer och utvecklade länder fortfarande är nödvändiga. Befolkningstillväxten i världen, spekulation om jordbruksråvaror, framställning av biobränslen, markpolitik (om bland annat jordreformer, äganderätt till brukad mark och markrofferi) samt klimatförändringarna framhölls av ledamöterna som några av de största utmaningarna för att klara livsmedelsförsörjningen och nutritionssäkerheten.

6. Hälso- och sjukvårdspersonal i AVS-länderna

Utskottet för sociala frågor och miljö

Medföredragande: Charles W. Kakoma (Zambia) och Edit Bauer

Edit Bauer och Charles W. Kakoma (Zambia) redogjorde för betänkandet.

Följande yttrade sig: Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Horst Schnellhardt, Jutta Haug, Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Catherine Bearder, Abdourahamane Chegou (Niger), Michèle Rivasi, Attiat Mustafa Abdel Halim (Sudan), Michael Peyrefitte (Belize), Alban Sumana Kingsford Bagbin (Ghana), Anna Záborská, Philippe Boulland, Christopher Knauth (Europeiska kommissionen)

Ledamöterna debatterade konsekvenserna av personalbristen inom hälso- och sjukvårdssektorn i AVS-länderna, och erkände den viktiga roll som det civila samhället, lokala myndigheter, ideella folkhälsoorganisationer samt frivilligorganisationer spelar som ett komplement till de offentliga hälso- och sjukvårdssystemen. Ledamöterna vädjade till kommissionen och EU:s medlemsstater att de ska fortsätta att stödja AVS-länderna, såväl ekonomiskt som tekniskt, för att utveckla nationella hälso- och sjukvårdsplaner och motverka kompetensflykt. EU:s medlemsstater bör se till att deras migrationspolitik inte hämmar tillgången till hälso- och sjukvårdspersonal i länder i tredje världen.

Medföredragandena Edit Bauer och Charles W. Kakoma (Zambia) avslutade debatten.

7. Jordbrukspolitiken – att tackla utmaningarna från livsmedelsförsörjningen och klimatförändringarna

Diskussion med Dacian Cioloș, kommissionsledamot med ansvar för jordbruk och landsbygdsutveckling

Dacian Cioloș betonade vikten av hållbart jordbruk och landsbygdsutveckling som faktorer för utveckling och tryggad livsmedelsförsörjning, till vilka EU:s gemensamma jordbrukspolitik bidrar på ett globalt plan.

Följande yttrade sig: Boniface Yehouetome (Benin), Hans-Peter Mayer, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Zita Gurmai, Catherine Bearder, Edwin Banda (Malawi), François Alfonsi, Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Janusz Wojciechowski, Gabriele Zimmer, Ana Rita Geremias Sithole (Moçambique), Christa Klass, Edit Bauer, Horst Schnellhardt, Michèle Striffler, Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius).

Ledamöterna betonade vikten av den lokala jordbruksproduktionen och ökad egenmakt för kvinnor och småbrukare, vilket

skapar mervärde i råvarornas ursprungsland. Dacian Cioloș upplyste ledamöterna om att det stegvisa avskaffandet av EU:s socerkerkvoter inte skulle hindra det marknadstillträde som AVS-länderna erbjuds inom ramen för avtalen om ekonomiskt partnerskap, och att bruket av exportsubventioner var marginellt och begränsat till exceptionella krisvillkor.

Dacian Cioloș avslutade debatten.

8. Unga i centrum för den nya utvecklingspolitiken för AVS-länderna: betydelsen av ny teknik, utbildning och entreprenörskap

Diskussion med Cina Lawson, post- och telekommunikationsminister (Togo)

Cina Lawson betonade att främjandet av entreprenörskap, allmän och yrkesinriktad utbildning samt användningen av ny teknik bland unga i Afrika kunde anses vara ett effektivt verktyg för att främja sysselsättning och ekonomisk tillväxt i Afrika.

Följande yttrade sig: Mariya Gabriel, Zita Gurmai, Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Fiona Hall, Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius), Michèle Rivasi, Boniface Yehouetome (Benin), Edit Bauer, Achille Marie Joseph Tapsoba (Burkina Faso), Norbert Neuser, Patrick Gamedze (Swaziland), Filip Kaczmarek.

Ledamöterna betonade att bättre utbildning och yrkesutbildning, särskilt genom programmet Erasmus Mundus och ett interafrikanskt rörlighetsprogram för studerande, utgör nyckelåtgärder som bör stödjas. Ledamöterna välkomnade varmt förslaget om ett "entreprenörskapslaboratorium" för AVS/EU i syfte att bidra till rörlighet bland studerande från båda regionerna.

Cina Lawson avslutade debatten.

(Sammanträdet avslutades kl. 18.40.)

Joyce LABOSO och
Louis MICHEL
Medordförande

Alhaji Muhammad MUMUNI och
Luis Marco AGUIRIANO NALDA
Generalsekreterare

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET ONSDAGEN DEN 19 JUNI 2013

(2013/C 328/03)

Innehåll	Sida
1. Anförande av Olebile Gaborone, biträdande minister för bostads- och landfrågor (Botswana), tjänstgörande ordförande för AVS-rådet	9
2. Anförande av Joe Costello, biträdande handels- och utvecklingsminister (Irland), tjänstgörande ordförande för Europeiska unionens råd	9
3. Frågestund med rådet	9
4. Debatt med rådet – ögonkontaktsförfarandet	10
5. Naturtillgångar som främjar utveckling	10
6. Justering av protokollen från måndagen den 17 juni 2013 och förmiddagen tisdagen den 18 juni 2013	10
7. Brådskande fråga 2: situationen i republiken Guinea	10
8. Rapport om det nionde regionala mötet (Västindiska regionen), som hölls i Santo Domingo (Dominikanska republiken) den 14–16 februari 2013 – rapport från medordförandena	10
9. Sammanfattande rapport från seminariet	11
10. Rapport från näringslivsaktörer och arbetsmarknadens parter	11
11. Omröstning om de resolutionsförslag som ingår i de betänkanden som lagts fram av de tre ständiga utskotten	11
12. Omröstning om de brådskande resolutionsförslagen	12
13. Omröstning om ändringsförslag till den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning	12
14. Omröstning om förslaget till uppförandekod för ledamöter i den gemensamma parlamentariska församlingen som deltar i valobservatörsupdrag	12
15. Övriga frågor	12
16. Anförande av Martin Schulz, Europaparlamentets talman	12
17. Justering av protokollet från eftermiddagen tisdagen den 18 juni 2013	12
18. Datum och plats för den gemensamma parlamentariska församlingens tjugosjätte session	13
Bilaga I Alfabetisk förteckning över den gemensamma parlamentariska församlingens ledamöter	14
Bilaga II Närvarolista från sessionen den 17–19 juni i Bryssel (Belgien)	19
Bilaga III Ackreditering av icke-parlamentariska ledamöter	24
Bilaga IV Antagna texter	25
— Resolution om återkommande hot mot demokratin och den politiska stabiliteten i AVS-länderna till följd av militärkupper samt världssamfundets roll (ACP-EU/101.355/slutlig)	25
— Resolution om avtal om ekonomiskt partnerskap – nästa steg (ACP-EU/101.293/13/slutlig)	30

Innehåll	Sida
— Resolution om hälso- och sjukvårdspersonal i AVS-länderna (ACP-EU/101.294/slutlig)	36
— Resolution om situationen i Centralafrikanska republiken (AVS-EU/101.376/slutlig)	41
— Resolution om situationen i Republiken Guinea (ACP-EU/101.377/slutlig)	46
— Ändringsförslag till den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning (AP101.347)	50
— Uppförandekod för ledamöter i den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen som deltar i valobservatörsuppdrag (DV/1003463)	67

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET ONSDAGEN DEN 19 JUNI 2013

(Sammanträdet inleddes kl. 9.03.)

ORDFÖRANDE: Joyce LABOSO

Medordförande

1. Anförande av Olebile Gaborone, biträdande minister för bostads- och landfrågor (Botswana), tjänstgörande ordförande för AVS-rådet

Olebile Gaborone talade om de lärdomar som dragits under genomförandet av millennieutvecklingsmålen sedan 2000. Han sade att den nya ramen för tiden efter 2015 bör inriktas på kritiska frågor och inbegripa begränsade och mätbara mål som kan tillämpas på alla länder, med hänsyn till nationella särdrag. Ramen bör även tillgodose minoriteters och utsatta gruppers behov. Vidare presenterade han vissa grundläggande principer som bör ligga till grund för millennieutvecklingsmålen för tiden efter 2015.

2. Anförande av Joe Costello, biträdande handels- och utvecklingsminister (Irland), tjänstgörande ordförande för Europeiska unionens råd

Joe Costello rapporterade om rådets uppföljning av de krav som framfördes i de resolutioner som antogs under den tjugofjärde sessionen. Han redogjorde för den förbättrade situationen i Mali, Somalia och Demokratiska republiken Kongo. Han kommenterade förberedelserna inför FN:s konferens om millennieutvecklingsmålen för tiden efter 2015 i september 2013 i New York och de slutsatser om livsmedelsförsörjning och nutritionssäkerhet som antogs av rådet i maj 2013. Han hänvisade också till att rådet nyligen antagit den elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF).

3. Frågestund med rådet

Olebile Gaborone (Botswana) svarade på AVS-rådets vägnar på följande frågor och följdfrågor:

Fråga nr 1 från Horst Schnellhardt om ett internationellt vapenhandelsfördrag.

Fråga nr 3 från Hussein Naib (Eritrea) om brandbomber mot tre eritreanska föreningar i Sverige.

Fråga nr 5 av Olle Schmidt om en arbetsgrupp för frågor om politiska fångar.

Fråga nr 6 från Michael Cashman om utvecklingsramen för tiden efter 2015.

Fråga nr 7 från Gay Mitchell om Nigeria.

Fråga nr 9 från Fiona Hall om nomadiserande boskapsskötsel (pastoralism) i AVS-länderna.

Fråga nr 10 från David Martin om parlamentariskt deltagande i förhandlingar om avtal om ekonomiskt partnerskap.

Joe Costello svarade på rådets vägnar på följande frågor och följdfrågor:

Fråga nr 14 från Hussein Naib (Eritrea) om brandbomber mot tre eritreanska föreningar i Sverige.

Fråga nr 15 från Achille Marie Joseph Tapsoba (Burkina Faso) om parlamentens och parlamentarikernas deltagande i processen för att sätta upp utvecklingsmål för tiden efter 2015.

Fråga nr 18 från Horst Schnellhardt om ett internationellt vapenhandelsfördrag.

Fråga nr 20 från Catherine Bearder om bristande verkställighet av Cites-bestämmelserna om vildfångade djur och djurprojekt.

Fråga nr 21 från Patrice Tirolien om mobilisering av EU-länder för den globala fonden för bekämpning av aids, tuberkulos och malaria.

Fråga nr 23 av Françoise Castex om den demografiska fördelen och tillväxt för alla i AVS-länderna.

Fråga nr 25 från Joe Leinen om samarbete i kampen mot skattebedrägerier.

Fråga nr 26 från David Martin om undantaget från visumkrav för länder i Västindien.

Frågeställarna till frågorna nr 6, 15 och 18 hade inga följdfrågor.

Frågeställarna till frågorna nr 2, 4, 8, 11, 12, 13, 16, 17, 19, 22, 24 och 27 var inte närvarande.

4. Debatt med rådet – ögonkontaktsförfarandet

Olevile Gaborone och Joe Costello svarade på frågor om bland annat problem med visum för tjänstemän från afrikanska stater som reser till de länder där EU:s institutioner är belägna, valet i Madagaskar, budgetstöd, flyktingar från Somalia, infiltration av terrorister i Mali, lagar mot homosexualitet i AVS-länder, stöd till infrastruktur i AVS-länder, avtal om ekonomiskt partnerskap samt hjälp till funktionshindrade inom ramen för utvecklingsstrategin efter 2015.

Följande yttrade sig: Netty Baldeh (Gambia), Ibrahim Bundu (Sierra Leone), Philippe Boulland, Catherine Bearder, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), James Kembi-Gitura (Kenya), Patrice Tirolien, Olle Schmidt, Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Fitz Jackson (Jamaica), Michael Cashman, Abdourahamane Chegou (Niger), Dharamkumar Seeraj (Guyana).

5. Naturtillgångar som främjar utveckling

Debatt utan resolution

Följande yttrade sig: Boniface Yehouetome (Benin), Anna Záborská, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Patrice Tirolien, Musa Hussein Naib (Eritrea), Catherine Bearder, Edwin Banda (Malawi), Lautafi Fio Selafi Purcell (Samoa), Abdourahamane Chegou (Niger), Charles W. Kakoma (Zambia), Charles Mwando Nsimba (Demokratiska republiken Kongo), Derek Vaughan, Achille Marie Joseph Tapsoba (Burkina Faso), James Kembi-Gitura (Kenya), Ana Rita Geremias Sithole (Moçambique), Peter Naholo (Namibia), Mohammed Mukhtar Ahmed (Nigeria).

Ledamöterna var eniga om vikten av naturtillgångar för att främja utveckling. God samhällsstyrning, öppenhet och ansvar nämndes som centrala beståndsdelar i en politisk ram för god förvaltning av naturtillgångar. Talarna betonade att förstärkt

nationell lagstiftning och tekniskt stöd från EU:s sida kommer att behövas i detta avseende.

Peter Craig-McQuaide (Europeiska kommissionen, GD DEVCO) inledde debatten.

6. Justering av protokollen från måndagen den 17 juni 2013 och förmiddagen tisdagen den 18 juni 2013

Protokollen justerades.

7. Brådskande fråga 2: situationen i Republiken Guinea

Sean Doyle (Europeiska utrikestjänsten) inledde debatten.

Följande yttrade sig: Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Maria Da Graça Carvalho, Patrice Tirolien, Netty Baldeh (Gambia), Olle Schmidt, Louis Michel, Hans-Peter Mayer, Peter Štastný, Guilome Albert Gomez (Republiken Guinea).

Ledamöterna gladdes åt utsikterna till att övergången till demokrati snart skulle slutföras genom hållandet av parlamentsval, och begärde att avtalet av den 9 juni 2013 mellan alla politiska partier om en tidsplan för valet skulle verkställas och respekteras. De betonade behovet av fria och öppna val för att befästa demokratiseringsprocessen. Ledamöterna underströk också betydelsen av en fri opposition med fastställda och respekterade rättigheter och skyldigheter, liksom av ett oberoende rättsväsen och oberoende medier. Slutligen uppmanade ledamöterna de politiska partierna att respektera sitt åtagande om att lösa sina meningsskiljaktigheter med uteslutande fredliga medel.

Sammanträdet ajournerades kl. 12.45 och återupptogs kl. 15.00.

Joyce LABOSO och
Louis MICHEL
Medordförande

Alhaj Muhammad MUMUNI och
Luis Marco AGUIRIANO NALDA
Generalsekreterare

ORDFÖRANDE: Joyce LABOSO

Medordförande

8. Rapport om det nionde regionala mötet (Västindiska regionen), som hölls i Santo Domingo (Dominikanska republiken) den 14–16 februari 2013 – rapport från medordförandena

Medordförande Louis Michel och dåvarande tjänstgörande medordförande Nita K.R. Deepalsing gav en muntlig rapport om det nionde regionala mötet och framhöll bland annat processen för regional integration och regionalt samarbete i Västindiska regionen, läget i genomförandet av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Cariforum samt framstegen med inrättandet av Caricom:s gemensamma marknad och ekonomi och finansiering från EUF.

Följande yttrade sig: Nita K. R. Deerpalsing (Mauritius) och Fitz Jackson (Jamaica).

9. Sammanfattande rapport från seminariet

Föredragande Gay Mitchell gav en muntlig rapport om seminariet "Att främja investeringsklimatet i utvecklingsländerna". De viktigaste slutsatserna var att en utveckling av den privata sektorn är av avgörande betydelse för en hållbar tillväxt och att den offentliga sektorns roll är att tillhandahålla gynnsamma och verkställbara rättsliga rammar och att upprätta en meningsfull dialog mellan den offentliga och den privata sektorn.

10. Rapport från näringslivsaktörer och arbetsmarknadens parter

Presentation av Xavier Verboven, ordförande för Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs uppföljningskommitté för AVS-länderna

Xavier Verbovens presentation omfattade säkerhet och hot mot demokratin, livsmedelstrygghet och motståndskraft, hållbar förvaltning av naturtillgångar och sociala trygghetssystem i AVS-länderna.

ORDFÖRANDE: Louis MICHEL

Medordförande

11. Omröstning om de resolutionsförslag som ingår i de betänkanden som lagts fram av de tre ständiga utskotten

Medordföranden påminde församlingen om omröstningsförfarandet.

— Återkommande hot mot demokratin och den politiska stabiliteten i AVS-länderna till följd av militärkupper samt världssamfundets roll (ACP-EU/101.355/13/slutlig)

Utskottet för politiska frågor

Betänkande av Mariya Gabriel och Ana Rita Geremias Sit-hole (Moçambique)

Antagna ändringsförslag: 1, 2, 3, 4, 5, 8.

Tillbakadragna ändringsförslag: 6, 7.

Den ändrade resolutionen antogs enhälligt.

— Avtal om ekonomiskt partnerskap – nästa steg (ACP-EU/101.293/13/slutlig)

Utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel

Betänkande av Edwin Banda (Malawi) och Patrice Tirolien

Antagna ändringsförslag: 1, 2, 5, 7 (första delen), 8.

Förkastade ändringsförslag: 3, 4 (PPE och ALDE begärde separat omröstning), 6, 7 (andra delen), muntligt ändringsförslag 1, 9, 10.

PPE och ALDE begärde delad och separat omröstning om punkt 5, och den första delen av denna punkt förkastades. Den andra delen av punkten antogs.

PPE och ALDE begärde separat omröstning om punkt 7, och den första delen av denna punkt antogs. Den andra delen av punkten förkastades.

PPE begärde separat omröstning om punkt 8, och denna punkt förkastades.

S&D begärde delad omröstning och PPE och ALDE begärde separat omröstning om punkt 11, och denna punkt förkastades.

ALDE begärde delad omröstning och PPE och ALDE begärde separat omröstning om punkt 15. Den första delen av punkten antogs och den andra delen förkastades.

PPE och ALDE begärde särskild och separat omröstning om punkt 24, och denna punkt förkastades.

PPE begärde särskild och delad omröstning om skäl H, och båda delar av skälet antogs.

PPE begärde särskild omröstning om skäl J, och detta skäl antogs.

PPE begärde särskild omröstning om skäl K, och detta skäl antogs.

PPE och ALDE begärde separat omröstning om resolutionen i dess ändrade lydelse, och resolutionen antogs.

— Hälso- och sjukvårdspersonal i AVS-länderna (ACP-EU/101.294/13/slutlig)

Utskottet för sociala frågor och miljö

Betänkande av Charles W. Kakoma (Zambia) och Edit Bauer

Inga ändringsförslag hade ingetts.

PPE begärde delad och separat omröstning om punkt 8. Den första delen av punkten antogs och den andra delen förkastades.

Den ändrade resolutionen antogs enhälligt.

12. Omröstning om de brådsakande resolutionsförslagen

— Förslag till resolution om situationen i Centralafrikanska republiken (ACP-EU/101.376/13/slutlig)

Antagna ändringsförslag: 1, 4, 6, 9, 10, 13, muntligt ändringsförslag till punkt 16.

Förkastat ändringsförslag: 7.

Tillbakadragna ändringsförslag: 3, 5, 8, 11, 12.

Bortfallet ändringsförslag: 2.

— Förslag till resolution om situationen i Republiken Guinea (ACP-EU/101.377/13/slutlig)

Antagna ändringsförslag: 1, 3, 4, 5, 6, 8, 11, 12, 14, 15, 17, ändringsförslag 18 med muntligt ändringsförslag, 21, 22, 23, 24, 25.

Förkastade ändringsförslag: 2, 7, 9, 10, 16, 19, 20.

Bortfallna ändringsförslag: 13, 18.

Den ändrade resolutionen antogs.

13. Omröstning om ändringsförslagen till den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning (AP101.260)

De ändringsförslag till den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning som lagts fram av presidiet i enlighet med artikel 35 i arbetsordningen antogs enhälligt. Ändringsförslag 4 antogs med ett muntligt ändringsförslag.

14. Omröstning om förslaget till uppförandekod för ledamöter i den gemensamma parlamentariska församlingen som deltar i valobservatörsuppdrag (DV/940953)

Uppförandekoden för ledamöter i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen som deltar i valobservatörsuppdrag antogs enhälligt.

15. Övriga frågor

Medordförande Louis Michel informerade ledamöterna om det svar som tagits emot från Juan Fernando López Aguilar, ordföranden för utskottet för medborgarliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, om de problem som ledamöter av församlingen och deras delegationer stöter på när de ska resa till EU.

Laurent Ngon-Baba (Centralafrikanska republiken) tackade församlingen för dess åtaganden i resolutionen om Centralafrikanska republiken och gav en uppdatering om den positiva utvecklingen i sitt land.

Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali) tillkännagav att ett avtal hade undertecknats mellan de olika milisgrupperna i norr och den maliska regeringen.

Guillaume Albert Gomez (Guinea) tackade församlingen för den konstruktiva resolutionen om Guinea.

Medordföranden informerade församlingen om två förklaringar från medordförandena, en om situationen i Madagaskar och en annan om Eritrea med anledning en särskild rapport från FN:s råd för mänskliga rättigheter.

Medordförande Joyce Laboso informerade församlingen om förfaringsättet under det senaste valet, mot bakgrund av ifrågasättandet av resultatet i medierna.

Följande yttrade sig: Catherine Bearder, Musa Hussein Naib (Eritrea) och Olle Schmidt.

16. Anförande av Martin Schulz, Europaparlamentets talman

Martin Schulz erinrade bland annat om betydelsen av respekt för demokrati, mänskliga rättigheter och "parlamentarism" i en föränderlig värld. Han betonade också den stora vikten av att alla medborgare får vara med i det demokratiska politiska systemet, också för att motverka växande ekonomiska klyftor.

Följande yttrade sig: Louis Michel, Ismail Elhag Musa (Sudan), Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Alban Sumana Kingsford Bagbin (Ghana), Charles W. Kakoma (Zambia), Adjedoue Weidou (Tchad), Joyce Laboso (Kenya) och Martin Schulz.

17. Justering av protokollet från eftermiddagen tisdagen den 18 juni 2013

Protokollet justerades.

18. Datum och plats för den gemensamma parlamentariska församlingens tjugosjätte session

Den gemensamma parlamentariska församlingens tjugosjätte session skulle äga rum i Addis Abeba (Etiopien) den 25–27 november 2013.

(Sammanträdet avslutades kl. 17.45.)

Joyce LABOSO och
Louis MICHEL
Medordförande

Alhaj Muhammad MUMUNI och
Luis Marco AGUIRIANO NALDA
Generalsekreterare

BILAGA I

ALFABETISK FÖRTECKNING ÖVER DEN GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA FÖRSAMLINGENS LEDAMÖTER

Ledamöter från AVS-länderna

LABOSO (KENYA), medordförande

ANGOLA

ANTIGUA OCH BARBUDA

BAHAMAS

BARBADOS

BELIZE

BENIN

BOTSWANA

BURKINA FASO

BURUNDI

KAMERUN (vice ordf.)

KAP VERDE

CENTRALAFRIKANSKA REPUBLIKEN

TCHAD

KOMORERNA

KONGO (DEMOKRATISKA REPUBLIKEN)

KONGO (REPUBLIKEN) (vice ordf.)

COOKÖARNA

ELFENBENSKUSTEN

DJIBOUTI (vice ordf.)

DOMINICA

DOMINIKANSKA REPUBLIKEN (vice ordf.)

EKVATORIALGUINEA

ERITREA

ETIOPIEN

FIJI

GABON

GAMBIA

GHANA

GRENADA (vice ordf.)

Ledamöter från Europaparlamentet

MICHEL, medordförande

ALFONSI

ALVES

BAUER

BEARDER

BICEP

BULLMANN

CALLANAN

CARVALHO

CASA

CASINI

CASPARY

CASTEX

CHRISTENSEN

COELHO

DE KEYSER

DELVAUX

DE MITA

DE SARNEZ

DURANT

ENGEL

ESTARÀS FERRAGUT

FERREIRA, Elisa

FERREIRA, João

FORD

GABRIEL

GAHLER

GOERENS (vice ordf.)

GRIESBECK

GUERRERO SALOM

Ledamöter från AVS-länderna

GUINEA

GUINEA-BISSAU

GUYANA

HAITI

JAMAICA

KIRIBATI

LESOTHO

LIBERIA

MADAGASKAR

MALAWI (vice ordf.)

MALI

REPUBLIKEN MARSHALLÖARNA

MAURETANIEN (vice ordf.)

MAURITIUS (vice ordf.)

MIKRONESISKA FEDERATIONEN

MOÇAMBIQUE (vice ordf.)

NAMIBIA

NAURU

NIGER (vice ordf.)

NIGERIA

NIUE

PALAU

PAPUA NYA GUINEA

RWANDA

SAINT KITTS OCH NEVIS

SAINT LUCIA

SAINT VINCENT OCH GRENADINERNA

SAMOA (vice ordf.)

SÃO TOMÉ OCH PRÍNCIPE

SENEGAL

SEYCHELLERNA

SIERRA LEONE

SALOMONÖARNA

Ledamöter från Europaparlamentet

HALL

HÄNDEL

HANNAN

HAUG

JENSEN

JOLY

KACZMAREK

KLASS (vice ordf.)

KORHOLA

KUHN

KURSKI

LEGUTKO

LE PEN

LÓPEZ AGUILAR

LÖVIN

McMILLAN-SCOTT

MANDERS

MARTIN

MARTÍNEZ MARTÍNEZ

MATO ADROVER

MAYER

MITCHELL

MIZZI

MOREIRA

NEUSER

NICHOLSON (vice ordf.)

OMARJEE (vice ordf.)

OUZKÝ (vice ordf.)

RIVASI (vice ordf.)

ROITHOVÁ (vice ordf.)

RONZULLI (vice ordf.)

SCHLYTER

SCHMIDT

Ledamöter från AVS-länderna

SOMALIA

SYDAFRIKA

SUDAN

SURINAM

SWAZILAND

TANZANIA

ÖSTTIMOR

TOGO

TONGA

TRINIDAD OCH TOBAGO

TUVALU

UGANDA

VANUATU (vice ordf.)

ZAMBIA

ZIMBABWE

Ledamöter från Europaparlamentet

SCHNELLHARDT

SCOTTÀ

SENYSZYN

SPERONI (vice ordf.)

ŠŤASTNÝ (vice ordf.)

STRIFFLER

STURDY

TIROLIEN

TOIA

VAUGHAN (vice ordf.)

VLASÁK

WEBER

WIELAND

ZANICCHI

ZIMMER

UTSKOTTET FÖR POLITISKA FRÅGOR**Ledamöter från AVS-länderna**

PURCELL (SAMOA), medordförande

MNKANDHLA (ZIMBABWE), vice ordf.

MANGOUALA (GABON), vice ordf.

ANTIGUA OCH BARBUDA

YEHOUE TOME (BENIN)

NGON-BABA (CENTRALAFRIKANSKA REPUBLIKEN)

KONGO, REPUBLIKEN

DIOMANDE (ELFENBENSKUSTEN)

WAÏSS (DJIBOUTI)

NAIB (ERITREA)

WAKJIRA (ETIOPIEN)

VOCEA (FIJI)

GUINEA

DHARAMKUMAR (GUYANA)

DERILUS (HAITI)

JACKSON (JAMAICA)

KIRIBATI

Ledamöter från Europaparlamentet

CASA (medordförande)

KORHOLA, vice ordf.

CASTEX, vice ordf.

ALFONSI

CALLANAN

CASINI

DE KEYSER

DURANT

FERREIRA, Elisa

GABRIEL

GAHLER

GRIESBECK

HANNAN

HÄNDEL

KACZMAREK

LE PEN

LÓPEZ AGUILAR

Ledamöter från AVS-länderna

LIBERIA
IMBARCAOUANE (MALI)
SITHOLE (MOÇAMBIQUE)
PALAU
TOZAKA (SALOMONÖARNA)
SLATER (SAINT VINCENT OCH GRENADINERNA)
SWAZILAND
TOGO
OULANYAH (UGANDA)

Ledamöter från Europaparlamentet

MANDERS
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MOREIRA
NICHOLSON
ROITHOVÁ
SCHMIDT
SPERONI
STRIFFLER
WIELAND

UTSKOTTET FÖR EKONOMISK UTVECKLING, FINANSER OCH HANDEL**Ledamöter från AVS-länderna**

SALL (SENEGAL), medordförande
LENGKON (VANUATU), vice ordf.
VAN DER WALT (NAMIBIA), vice ordf.
DE FONTES PEREIRA (ANGOLA)
CHANDLER (BARBADOS)
MUTIRI WA BASHARA (DEMOKRATISKA REPUBLIKEN KONGO)
KINGSFORD BAGBIN (GHANA)
EKVATORIALGUINEA
KEMBI-GITURA (KENYA)
SOFONIA (LESOTHO)
BANDA (MALAWI)
MARSHALLÖARNA
OULD GUELAYE (MAURETANIEN)
MAURITIUS
AHMED (NIGERIA)
POLISI (RWANDA)
SAINT KITTS OCH NEVIS
LONG (SAINT LUCIA)
SÃO TOMÉ OCH PRÍNCIPE
POOL (SEYCHELLERNA)
BUNDU (SIERRA LEONE)

Ledamöter från Europaparlamentet

CARVALHO, medordförande
LEGUTKO, vice ordf.
ALVES, vice ordf.
BICEP
BULLMANN
CASPARY
ENGEL
FORD
GOERENS
GUERRERO SALOM
JENSEN
KUHN
MARTIN
MATO ADROVER
MAYER
McMILLAN-SCOTT
MICHEL
MITCHELL
MIZZI
OMARJEE
SCHLYTER

Ledamöter från AVS-länderna

BUTI MANAMELA (SYDAFRIKA)
ELHAG MUSA (SUDAN)
PARMESSAR (SURINAM)
HAVEA TAIONE (TONGA)
KHAN (TRINIDAD OCH TOBAGO)
LEUELU (TUVALU)

Ledamöter från Europaparlamentet

ŠŤASTNÝ
STURDY
TIROLIEN
WEBER
ZANICCHI

UTSKOTTET FÖR SOCIALA FRÅGOR OCH MILJÖ**Ledamöter från AVS-länderna**

NDUGAI (TANZANIA), medordförande
WEIDOU (TCHAD), vice ordf.
GRENADA, vice ordf.
BAHAMAS
PEYREFITTE (BELIZE)
MOTLHALE (BOSTWANA)
TAPSOBA (BURKINA FASO)
KARERWA (BURUNDI)
HAMATOUKOUR (KAMERUN)
RAMOS (KAP VERDE)
DJABIR (KOMORERNA)
MARSTERS (COOKÖARNA)
DOMINICA
JIMÉNEZ (DOMINIKANSKA REPUBLIKEN)
BALDEH (GAMBIA)
GUINEA BISSAU
RAVELOSON (MADAGASKAR)
YOSIWO (MIKRONESISKA FEDERATIONEN)
NAURU
CHEGOU (NIGER)
NIUE
AIMO (PAPUA NYA GUINEA)
SOMALIA
SYDAFRIKA
ÖSTTIMOR
KAKOMA (ZAMBIA)

Ledamöter från Europaparlamentet

RIVASI, medordförande
BAUER, vice ordf.
SCHNELLARDT, vice ordf.
BEARDER
CHRISTENSEN
COELHO
DELVAUX
DE MITA
DE SARNEZ
ESTARÀS FERRAGUT
FERREIRA, João
HALL
HAUG
JOLY
KLASS
KURSKI
LÖVIN
NEUSER
OUZKÝ
RONZULLI
SCOTTÀ
SENYSZYN
TOIA
VAUGHAN
VLASÁK
ZIMMER

BILAGA II

NÄRVAROLISTA FRÅN SESSIONEN DEN 17–19 JUNI I BRYSSEL (BELGIEN)

LABOSO (KENYA), medordförande	MICHEL, medordförande
DE FONTES PEREIRA (Angola)	ALFONSI ⁽¹⁾ , ⁽³⁾
CHANDLER (Barbados)	AYLWARD ⁽²⁾
PEYREFITTE (Belize)	BAUER
YEHOUE TOME (Benin)	BEARDER
MOTLHALE (Botswana)	BICEP
OUEDRAOGO ZARE (Burkina Faso)	BOULLAND ⁽²⁾ , ⁽³⁾ (för KUHN, W.)
KARERWA (Burundi)	CARVALHO
HAMATOUKOUR (Kamerun) (vice ordf.)	CASA ⁽³⁾
NGON-BABA (Centralafrikanska republiken)	CASTEX
WEIDOU (Tchad)	CASHMAN ⁽³⁾ (för TOIA, P.)
MWANDO NSIMBA (Demokratiska republiken Kongo)	DE KEYZER ⁽²⁾ , ⁽³⁾
NDOUANE (Republiken Kongo)	DE SARNEZ ⁽¹⁾ , ⁽²⁾
MARSTERS (Cooköarna)	DIAZ DE MERA GARCIA-CONSUEGRA ⁽²⁾ (för DEL- VAUX, A.)
DIOMANDE (Elfenbenskusten)	ENGEL ⁽¹⁾ , ⁽³⁾
WAISS (Djibouti) (vice ordf.)	ESTARÀS FERRAGUT
JIMÉNEZ (Dominikanska republiken) (vice ordf.)	FISAS AYXELA Santiago ⁽²⁾ , ⁽³⁾ (för CASINI, C.)
NAIB (Eritrea)	GABRIEL
DABA WAKJIRA (Etiopien)	GAHLER
MANGOUALA (Gabon)	GOEBBELS (för WEBER, H.)
BALDEH (Gambia)	GOMES ⁽¹⁾ (för LÓPEZ AGUILAR, J. F.)
BAGBIN (Ghana)	GUERRERO SALOM
GOMEZ (Guinea)	GURMAI (för FERREIRA, E.)
SEERAJ (Guyana)	HALL ⁽²⁾ , ⁽³⁾
DERILUS (Haiti)	HAUG
JACKSON (Jamaica)	HANDZLIK Małgorzata ⁽³⁾ (för ZANICCHI, E.)
KEMBI-GITURA (Kenya)	KACZMAREK
SOFONIA (Lesotho)	KIIL-NIELSEN ⁽²⁾
RAVELOSON (Madagaskar) (*)	KLASS (vice ordf.) ⁽¹⁾ , ⁽²⁾
BANDA (Malawi)	LEINEN (för OLE, C.)

ASSARID AG. IMBARCAOUANE (Mali)	MANDERS ⁽²⁾
DEERPALSING (Mauritius) (vice ordf.)	MARTIN
GEORGE (Mikronesiska federationen)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ ⁽²⁾ , ⁽³⁾
SITHOLE (Moçambique) (vice ordf.)	MAYER
VAN DER WALT (Namibia)	MITCHELL ⁽²⁾ , ⁽³⁾
CHEGOU (Niger) (vice ordf.)	MUNIZ DE URQUIZA ⁽³⁾ (för LÓPEZ AGUILAR, J.)
AHMED (Nigeria)	NEUSER ⁽²⁾ , ⁽³⁾
AIMO (Papua Nya Guinea)	OMARJEE (vice ordf.) ⁽³⁾
POLISI (Rwanda) (vice ordf.)	PIEPER ⁽³⁾ (för KLASS, C.)
SLATER (Saint Vincent och Grenadinerna)	PROTASIEWICZ ⁽³⁾ (för COELHO, C.)
PURCELL (Samoa) (vice ordf.)	RAPKAY ⁽²⁾ (för BULLMANN, U.)
SALL (Senegal)	RINALDI ⁽¹⁾
POOL (Seychellerna)	RIVASI (vice ordf.) ⁽²⁾
BUNDU (Sierra Leone)	ROITHOVÁ (vice ordf.) ⁽¹⁾
TOSAKA (Salomonöarna)	RONZULLI (vice ordf.) ⁽³⁾
IKAR (Somalia)	SCHLYTER ⁽²⁾
DENG (Sydsudan)	SCHMIDT
MUSA (Sudan)	SCHNELHARDT ⁽²⁾ , ⁽³⁾
PARMESSAR (Surinam)	SPERONI (vice ordf.) ⁽²⁾
GAMEDZE (Swaziland)	ŠŤASTNÝ (vice ordf.)
NDUGAI (Tanzania) (vice ordf.)	STRIFFLER ⁽²⁾ , ⁽³⁾
CORBAFO (Östtimor)	STURDY ⁽²⁾ , ⁽³⁾
KLASSOU (Togo)	THUN Róza Maria Gräfin von ⁽³⁾ (för DE MITA, L.)
TAIONE (Tonga)	TIROLIEN ⁽²⁾ , ⁽³⁾
KHAN (Trinidad och Tobago)	VAUGHAN (vice ordf.) ⁽³⁾
OULANYAH (Uganda)	WIELAND ⁽²⁾
LENGKON (Vanuatu) (*)	WOJCIECHOWSKI ⁽²⁾ (för NICHOLSON, J.)
KAKOMA (Zambia)	ZÁBORSKÁ (för KORHOLA, E.R.)
MNKANDHLA (Zimbabwe)	ZIMMER ⁽²⁾

(*) Landet företrädde av en person som inte är parlamentsledamot.

⁽¹⁾ Närvarande den 17 juni 2013

⁽²⁾ Närvarande den 18 juni 2013

⁽³⁾ Närvarande den 19 juni 2013

Övriga:

BARBADOS
BRATHWAITE**BENIN**
HOUNGNIGBO
BOTON
LOKOSSOU**BOTSWANA**
MOTLHALE**BURKINA FASO**
DOAMBA
OUEDRAOGO ZARE
KERE
CISSE
TAPSOBA**KAMERUN**
NJIPENDI KUOTU**CENTRALAFRIKANSKA REPUBLIKEN**
NOUGANGA**TCHAD**
AFFONO
TEKILO
ADJI**KONGO, DEMOKRATISKA REPUBLIKEN**
LUTUNDULA APALA
MOLIWA MOLEKO
BASIALA MAK
LUKUKA
JAV
KAT MUSHITU
NGINDU KABUNDI BIDUAYA
MUKENDI
PIKA FWELO
MENGE**KONGO, REPUBLIKEN**
DOUMA
MVOUAMA BANDOUBOULA
MAKAYA
ODZOKI
NKONTA**ELFENBENSKUSTEN**
TOURE
TOURE
DIOMANDE
OUSSEINE**ERITREA**
TEKLE**ETIOPIEN**
DABA
DESTA**GABON**
MILEBOU
MAKITA NGADI
RISSONGA
OFOUNDA**GAMBIA**
JAGNE**GHANA**
ASAMOAH
KEDDEY
ASAMOAH
BROWN
ALIFO
OSEI-MENSAH**GUINEA**
SYLLA
DIALLO**JAMAICA**
CLARKE**KENYA**
ADEN
KABANDO
ONGUKA
OLOO
WERU
NDINDIRI
CHABITY
NJIRU
HAGGAI
NGALI**MADAGASKAR**
RAZAFISON**MALAWI**
MWACHANDE
KAUNDA
MAKANDE**MAURETANIEN**
ZAMEL
OULD HAMOUD
FATOU
MINT BILAL
GUELADIO**MAURITIUS**
KOONJUL**MIKRONESISKA FEDERATIONEN**
ALLEN**MOÇAMBIQUE**
MALENDZA
MATE
MALENDZA
DAVA

NAMIBIA
NAHOLO
NGHILEEDELE

NIGER
OUSMANE
TONDY
MAINA

NIGERIA
MADWATTE
OKORIE
DALHATU
BURAIMO
IBRAHIM
ABDULLAHI
ALHASSAN
AKPAN
AHMED
OLADIPO
ABIMBOLA
IRABOR

SAINT VINCENT OCH GRENADINERNA
WALLAST

SAMOA
LUTERU

SENEGAL
SALL
TALL
LO

SEYCHELLERNA
SAMSON
VEL

SIERRA LEONE
LEWALLY

SOMALIA
AWALE
HASSAN
ALI

SYDSUDAN
DENG
GUALDIT
ABER
SOLOMON
KONG
NYANG
ARIKO
YOKWE
DEBREF
MOU

SUDAN
ABDEL HALIM
OMER
AMIR

SURINAM
CHRISTOPHER
NELSON

SWAZILAND
NHLEKO

TANZANIA
MWANJELWA

TRINIDAD OCH TOBAGO
KING-ROUSSEAU
JOSEPH
RAMSUBAGH

UGANDA
NABBANJA
AKOL

ZAMBIA
MBEWE
KASHINKA
NGULUBE
KACHALI
MUBANGA
CHOOBE
PHIRI

ZIMBABWE
MLOTSHWA
SAMASUWO
RUKOBO
MLOTSHWA
RATSAKATIKA
ZANZA
CHIDAWANYIKA
MUCHADA
JURU
NYAMUKAPA

AVS-RÅDET

Olebile Gaborone, biträdande minister för bostads- och landfrågor (Botswana), tjänstgörande ordförande för AVS-rådet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

Sean Barrett, talman i Dáil Éireann, underhuset i det irländska parlamentet

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

RUDISCHHAUSER, vice generaldirektör, GD Utveckling och samarbete

EUROPEISKA UTRIKESTJÄNSTEN

COSTA PEREIRA, avdelningschef, Pan-Afrika

PETERIS USTUBS

EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

KING, ordförande i uppföljningskommittén för AVS-länderna

TEKNIKCENTRUM FÖR JORDBRUKS- OCH LANDSBYGDSSAMARBETE (CTA)

BOTO, byråchef, Bryssel

FN:S LIVSMEDELS- OCH JORDBRUKSORGANISATION (FAO)

MAIGA, sambandsman, sambandskontoret för förbindelserna med EU och Belgien

AVS-SEKRETARIATET

MUMUNI, generalsekreterare

EU-SEKRETARIATET

AGUIRIANO NALDA, generalsekreterare

*BILAGA III***ACKREDITERING AV ICKE-PARLAMENTARISKA LEDAMÖTER**

Fiji:

Viliame Naupoto,

minister för ungdoms- och idrottsfrågor, delegationschef för Fiji.

Madagaskar:

Jean Constant Raveloson,

ordförande för utskottet för rättsliga frågor och lagstiftning i övergångskongressen, delegationschef för Madagaskar.

BILAGA IV

ANTAGNA TEXTER

- Resolution om återkommande hot mot demokratin och den politiska stabiliteten i AVS-länderna till följd av militärkupper samt världssamfundets roll
(ACP-EU/101.355/slutlig)
- Resolution om avtal om ekonomiskt partnerskap – nästa steg
(ACP-EU/101.293/slutlig)
- Resolution om hälso- och sjukvårdspersonal i AVS-länderna
(ACP-EU/101.294/slutlig)
- Resolution om situationen i Centralafrikanska republiken
(AVS-EU/101.376/slutlig)
- Resolution om situationen i Republiken Guinea
(ACP-EU/101.377/slutlig)
- Ändringsförslag till den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning (AP101.347)
- Uppförandekod för ledamöter i den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen som deltar i valobservatörsuppdrag (DV/1003463)

RESOLUTION ⁽¹⁾**om återkommande hot mot demokratin och den politiska stabiliteten i AVS-länderna till följd av militärkupper samt världssamfundets roll**

Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Bryssel den 17–19 juni 2013,
- med beaktande av artikel 18.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av Cotonouavtalet,
- med beaktande av sin resolution av den 29 november 2012 om situationen i Mali,
- med beaktande av Europaparlamentets resolutioner av den 13 juni 2012 om militärkuppen i Guinea-Bissau (2012/2660(RSP)), av den 20 april 2012 om situationen i Mali (2012/2603(RSP)), av den 9 juni 2011 om situationen i Madagaskar (2011/2712(RSP)) och av den 4 september 2008 om kuppen i Mauretanien (2008/2623(RSP)),
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966 och den internationella konventionen om barnets rättigheter från 1989,

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 19 juni 2013 i Bryssel.

- med beaktande av EU:s strategi för säkerhet och utveckling i Sahelregionen, som antogs i mars 2011,
- med beaktande av Loméförklaringen av den 12 juli 2000 mellan stats- och regeringscheferna inom Afrikanska enhetsorganisationen (OAU),
- med beaktande av Afrikanska unionens (AU) konstituerande akt, som antogs 2000 vid toppmötet i Lomé i Togo och trädde i kraft 2001,
- med beaktande av kommunikén från AU:s statschefer den 14 juli 2012 om situationen i Mali (PSC/AHG/COMM/1), AU:s generalförsamlings beslut av den 1 juli 2011 om situationen in Madagaskar (Assembly/AU/369), AU:s freds- och säkerhetsråds beslut av den 17 april 2012 om situationen i Guinea-Bissau samt AU:s freds- och säkerhetsråds resolution av den 6 februari 2009 om situationen i Mauretanien,
- med beaktande av den afrikanska stadgan om demokrati, val och samhällsstyrning (demokratistadgan), som antogs av AU den 30 januari 2007 i Addis Abeba, Etiopien, och som trädde i kraft den 15 februari 2012,
- med beaktande av Ecowas protokoll A/SP1/12/01 om demokrati och god samhällsstyrning, som antogs i Dakar den 21 december 2001,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för politiska frågor (ACP-EU/101.355), och av följande skäl:
 - A. En demokrati kännetecknas av att fria och öppna val kan hållas. Under en bestämd tidsperiod innehas makten av de personer som en majoritet av befolkningen gett legitimitet genom allmänna val. En demokrati kännetecknas också av respekt för rättsstaten, balans mellan den verkställande, lagstiftande och dömande makten och av tryckfrihet. Demokratiska maktskiften är ett grundläggande steg för att befästa demokratin.
 - B. Afrikanska unionen (AU) och Ecowas har antagit rättsliga instrument mot grundlagsstridiga regeringsskiften, men detta har inte varit tillräckligt för att hindra en ökning av antalet militärkupper.
 - C. Grundlagsstridiga regeringsskiften utgör helt klart ett stort hinder och en utmaning för att säkra fred, säkerhet och samhällsutveckling i de stater och nationer som får uppleva sådana.
 - D. I en rättsstat ser polis- och rättsväsendena till att lagen följs inom nationsgränserna, medan det militära försvaret garanterar statens yttre säkerhet.
 - E. Staternas inbördes beroende, ett otillräckligt gränsskydd, bland annat när det gäller vapenhandel, och terroristgruppers gränsöverskridande verksamhet kräver regionala åtgärder för att undvika att likartade situationer uppkommer i grannstater.
 - F. Omstruktureringen av de nationella arméerna efter konflikter i AVS-stater genom att rebeller "blandas in" i de reguljära styrkorna, utan att man tar hänsyn till arméns objektiva rekryteringskriterier eller de berörda staternas faktiskt tillgängliga resurser för att underhålla styrkorna, undergräver allvarligt arméernas yrkesmässighet och elitkaraktär och bäddar för myteri, nya uppror och militärkupper, vilket försvårar de demokratiska processerna i AVS-staterna.

- G. Kupper och interna spänningar erbjuder inhemska eller utländska terrorister en möjlighet att stärka sitt inflytande och permanent hota stabiliteten på regional nivå eller ännu längre bort.
- H. Interna och lokala faktorer, såsom militärens inflytande i det offentliga livet, korruption, bristfällig förvaltning av naturtillgångar, politisering och utnyttjande av etniska eller religiösa spänningar, rivalitet inom militären och säkerhetsstyrkorna och yttre inblandning är viktiga faktorer som försvagar staten och bidrar till att kriser och konflikter sprids och att det uppkommer en faktisk risk för sociala, politiska och säkerhetsmässiga problem.
- I. Militärkupper och grundlagsstridiga regeringsskiftet hotar lokalbefolkningen och möjligheterna att garantera medborgerliga friheter och mänskliga rättigheter.
- J. En kraftig befolkningsökning i en miljö präglad av fattigdom är en annan viktig faktor som kan försvaga staten. Denna tendens kan förstärkas genom en allt snabbare urbaniseringsprocess som leder till inrotad arbetslöshet och försämrad livsmedelstrygghet, något som i sin tur kan leda till social oro och eventuellt uppror eller kuppförsök.
- K. På grund av det extrema våldet mot befolkningen från militär och väpnade rebellstyrkor måste staterna dessutom hantera massflyttningar av människor. Större delen av flyktingarna stannar inom landet eller flyr till närmaste grannstat eftersom de inte har råd att ta sig längre.
- L. Fördrivning av människor inom och utanför konfliktdrabbade stater påverkar framför allt kvinnor, äldre och barn och gör dem oerhört sårbara.
- M. Korruption ökar demokratins sårbarhet, gynnar militärkupper, äventyrar befästandet av stabila, demokratiska statliga institutioner och undergräver ansträngningarna att främja en sund relation mellan det civila samhället och militären.
- N. Ett aktivt engagemang från hela världssamfundets sida för att förebygga och utrota militärkupper och grundlagsstridiga regeringsskiftet i allmänhet är av avgörande betydelse för att de demokratiska värderingarna ska segra, staterna under utveckling ska stabiliseras och freden ska stärkas i världen som helhet.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar alla politiska och militära aktörer att respektera internationell rätt, i synnerhet med avseende på mänskliga rättigheter, demokratisk styrning, rättsstatsprincipen och jämställdhet mellan könen.
 2. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser att man bör dra lärdom av de kupper som utförts på senare tid för att ta itu med militärens roll i stater under demokratisk uppbyggnad, upprätthålla rättsstaten och skydda den allmänna ordningen och försvaret för att därigenom skapa ett klimat som främjar hållbar utveckling.
 3. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar alla politiska aktörer att upprätta och säkerställa ett demokratiskt styrelseskick som utgår från politisk mångfald, ökad egenmakt för medborgarna och vederbörlig respekt för en tydlig åtskillnad mellan den verkställande, lagstiftande och dömande makten, men också ansvarstagande, öppenhet och respekt för de mänskliga rättigheterna.
 4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser att skapandet av ett demokratiskt, politiskt stabilt samhälle framför allt kräver att de politiska ledarna inom regering och opposition har en stark politisk vilja och en ambitiös vision att skapa politiska institutioner som garanterar befolkningens mänskliga, medborgerliga, sociala, ekonomiska och miljömässiga rättigheter.

5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen insisterar på ett verkningsfullt antagande och en effektiv tillämpning av den doktrin om grundlagsstridiga regeringsskiften som föreskrivs av AU:s freds- och säkerhetsråd och AU:s kommission genom deras konstituerande akt, protokollet från AU:s freds- och säkerhetsråd, Loméförklaringen och den afrikanska stadgan om demokrati, val och samhällsstyrning. I doktrinen fastställs ramar för definitioner, sanktioner och en återgång till grundlagsenligt styre.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker vikten av att tillämpa politiskt och ekonomiskt riktade och internationellt och regionalt samordnade sanktioner mot förövare av grundlagsstridiga regeringsskiften och militärkupper samt främja en omedelbar återgång till grundlagsenligt styre och rättsstaten.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar behovet att säkra återintegreringen av rebeller och milismedlemmar genom att låta dem ingå i de reguljära väpnade styrkorna eller avväpna dem och hjälpa dem återgå till en civil tillvaro, vilket också omfattar regelbundna löneutbetalningar och förläggning i kaserner. Församlingen understryker också behovet att främja de väpnade styrkornas yrkesmässighet inom den nationella rättsliga ramen genom utbildningsprogram som inriktas på deras plikt att skydda civilbefolkningen och nationens värden, och bekräftar att den nationella sammanhållningen stärks om landets mångfald återspeglas i armén och polisen.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen rekommenderar att särskild uppmärksamhet ägnas åt personlighetsprofilen för de personer som ska rekryteras eller inkluderas när armén reformeras i stater som genomgått konflikter. Särskild hänsyn måste tas till de särskilda kraven på soldatens arbete och de tillgängliga resurserna och faktiska behoven i de olika berörda staterna.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar AVS-länderna att inbegripa reformåtgärder för säkerhetssektorn i alla de åtgärdsplaner som syftar till att upprätta och stärka demokratiskt ansvarstagande institutioner.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen efterlyser ett stärkt regionalt politiskt samarbete för att hantera och motverka risken för kupper och terrorism.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen påminner om att avväpning av rebeller och reglering och kontroll av vapenhandeln är nödvändigt för att garantera den politiska stabiliteten, framför allt eftersom sådan handel finansierar maffialiknande organisationer, rebellstyrkor och terroristgrupper. Församlingen uppmanar internationella och regionala organisationer att genomföra lämpliga program för vapenkontroll.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att på lämpligt sätt prioritera och följa upp stödet till fria val för att stödja inrättandet av institutioner som representerar befolkningen.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att prioritera reformer och fortbildning inom säkerhetssektorn, stärkandet av statliga strukturer och institutioner och återuppbyggnad efter konflikter i syfte att stärka motståndskraften och hållbarheten för AVS-ländernas demokratiska funktioner.
14. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser att utvecklingspolitiken bör spela en central roll i strategin för att förebygga konflikter och säkra den demokratiska stabiliteten i AVS-länderna, och menar också att politiska ledare, organisationer i det civila samhället, religiösa företrädare och kvinnoorganisationer bör nå ett nationellt samförstånd om adekvata och lämpliga institutioner och etablerade och gemensamt överenskomna förfaranden genom vilka de demokratiska metoderna kan genomföras.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att se till att genomförandet av rekommendationerna från EU:s valobservatörer som skickats till stater som genomgår en övergångsprocess övervakas och att man därvid särskilt uppmärksammar bestämmelserna om reformeringen av säkerhetssektorn.

16. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten samt regionala och internationella partner att engagera sig för en bättre samordning av yttre åtgärder och att påskynda internationella ingripanden mot länder som drabbas av grundlagsstridiga regeringsskiftet eller militärkupper, samtidigt som man koncentrerar sig på rättsstaten, nationell uppbyggnad och konsolidering samt nationell försoning.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen fördömer användningen av våldtäkt som ett vapen i många konfliktområden och kräver att våldtäkt erkänns som ett brott mot mänskligheten samt att offren får särskilt stöd.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen fördömer användningen av barnsoldater och kräver att de rebelledare som använder barnsoldater ställs inför rätta. Församlingen understryker att återintegreringen av barnsoldater är en prioritet för att garantera långsiktig politisk stabilitet och social sammanhållning, och påminner i det sammanhanget om behovet att ge före detta barnsoldater tillgång till utbildning.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen framhåller den positiva och aktiva roll som kvinnor kan spela under fredsprocessen och under hela processen för återuppbyggnad, stabilisering, demokratisering och nationell försoning. Församlingen uppmanar Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, AVS-länderna samt regionala och internationella partner att främja kvinnors representation i politiskt och ekonomiskt beslutsfattande positioner, principen om jämställdhet mellan könen samt kvinnors rättigheter.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar de offentliga myndigheterna i AVS-länderna och deras regionala och internationella partner att utveckla och tillämpa lagstiftningsrelaterade strategier och program för att bekämpa ungdomsarbetslösheten och främja ungdomars deltagande i det politiska och ekonomiska beslutsfattandet.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar de berörda staterna och deras tekniska och finansiella partner att reformera rättssystemet och att särskilt uppmärksamma utbildning av domstolarnas personal.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen påminner om betydelsen av långsiktig återuppbyggnad efter konflikter, och påpekar i det sammanhanget att ansträngningar bör göras för att stödja en förbättrad hållbar urbanisering i AVS-länderna för att därigenom bidra till att minska den inrotade arbetslösheten, trygga livsmedelsförsörjningen och minska riskerna för sociala spänningar.
23. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen rekommenderar att internationella givare, AVS-länderna och deras regionala partner vidtar alla nödvändiga åtgärder för att främja utbildning, framför allt om medborgarskap, från mycket tidig ålder, och att öka allmänhetens medvetenhet om en kultur präglad av fred, mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatliga principer och medborgerliga friheter.
24. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att delta aktivt i hjälpprogrammets arbete i situationer efter konflikter för att bättre kunna samordna katastrofhjälp och genomföra långsiktiga utvecklingsinsatser.
25. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen kräver att de personer som är skyldiga eller medskyldiga till kupper eller grundlagsstridiga regeringsskiftet ställs inför rätta.
26. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen förespråkar kraftfullare åtgärder från Internationella brottmålsdomstolen för att med framgång bekämpa straffrihet.
27. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen rekommenderar att världsdelsomfattande organisationer som AU och regionala ekonomiska samarbetsorganisationer ytterligare främjar en stark politisk och ekonomisk sammanflätning mellan sina medlemsstater i syfte att tillsammans hantera gemensamma problem, såsom terrorism, smuggling, organiserad brottslighet och religiös fundamentalism.

28. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen rekommenderar att regionala organisationer och deras medlemsstater hjälper till att förhindra militärkupper genom att tydligt ange och definiera militärens och den politiska elitens roller och ansvarsområden i syfte att främja ansvarsfyllda politiska beslut och försvarspolitiska strategier.
29. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen rekommenderar att världsdelsomfattande organisationer som AU och regionala organisationer som Ecowas använder sina system för tidig varning för att förhindra och i ett tidigt skede trappa ned eventuella konflikter mellan sina medlemmar men även inom de egna gränserna.
30. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar det internationella givarsamfundet att ge stöd till de civilbefolkningar som drabbas av konsekvenserna av militärkupper och andra grundlagsstridiga regeringsskiften, och att därvid särskilt beakta sårbara grupper såsom tvångsflyttade befolkningar, kvinnor, gamla och barn.
31. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppdrar åt medordförandena att översända denna resolution till AU:s och EU:s institutioner, AVS-rådet, Ecowas, den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten (Igad), Södra Afrikas utvecklingsgemenskap (SADC), de portugisisktalande ländernas gemenskap, Internationella organisationen för frankofoni, Samväldet och FN:s generalsekreterare.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om avtal om ekonomiskt partnerskap – nästa steg

Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Bryssel den 17–19 juni 2013,
- med beaktande av artikel 21.1 och 21.3 i avdelning V i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 18.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet) ⁽²⁾, särskilt artiklarna 36 och 37, och ändringarna av Cotonouavtalet 2005 och 2010 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolutioner av den 26 september 2002 om Europaparlamentets rekommendationer till kommissionen om förhandlingarna om ekonomiska partnerskapsavtal med AVS-staterna och -regionerna ⁽⁴⁾, av den 23 mars 2006 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap ⁽⁵⁾, av den 23 maj 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap ⁽⁶⁾, av den 12 december 2007 om ekonomiskt partnerskap ⁽⁷⁾ och av den 5 februari 2009 om de ekonomiska partnerskapsavtalens (EPA) effekter på utvecklingen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 ⁽⁹⁾ och Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2012 om förslaget till tillämpning av Allmänna preferenssystemet ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 19 juni 2013 i Bryssel.

⁽²⁾ EUT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 287, 4.11.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 273 E, 14.11.2003, s. 305.

⁽⁵⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁶⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁷⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽⁸⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 124.

⁽⁹⁾ EUT L 303, 31.10.2012, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter: P7_TA(2012)0241.

- med beaktande av Europaparlamentets resolutioner av den 13 september 2012 ⁽¹⁾ och den 16 april 2013 ⁽²⁾ om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1528/2007 med avseende på att stryka ett antal länder från förteckningen över regioner eller stater som slutfört förhandlingar,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 25 november 2010 ⁽³⁾ om mänskliga rättigheter samt sociala normer och miljönormer i internationella handelsavtal,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 20 november 2012 om den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens arbete under 2011 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens resolution av den 19 februari 2004 om de ekonomiska partnerskapsavtalen: svårigheter och framtidsperspektiv ⁽⁵⁾, och av den 23 november 2006 om en översyn av förhandlingarna om avtal om ekonomiskt partnerskap (EPA) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolutioner av den 25 mars 2009 om avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan ⁽⁷⁾, av den 25 mars 2009 om interimsavtalet om partnerskap mellan Stillahavsstaterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen, å andra sidan ⁽⁸⁾, av den 25 mars 2009 om det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Elfenbenskusten, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan ⁽⁹⁾, av den 25 mars 2009 om det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Ghana å andra sidan ⁽¹⁰⁾, av den 25 mars 2009 om det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Centralafrika å andra sidan ⁽¹¹⁾, av den 25 mars 2009 om interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap mellan länderna i östra och södra Afrika, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan ⁽¹²⁾, av den 25 mars 2009 om ett interimsavtal om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de avtalsslutande SADC-staterna, å andra sidan ⁽¹³⁾, av den 25 mars 2009 om ramavtalet för ett avtal om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och partnerstaterna i Östafrikanska gemenskapen, å andra sidan ⁽¹⁴⁾, samt av den 19 januari 2011 om interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Stillahavsstaterna ⁽¹⁵⁾,
- med beaktande av det gemensamma Cariforum–EU-rådets första sammanträde den 17 maj 2010 i Madrid i Spanien och av det gemensamma Cariforum–EU-rådets andra sammanträde den 26 oktober 2012 i Bryssel,
- med beaktande av resolutionen från AVS-ministerrådets 95:e sammanträde i Port Vila, Vanuatu den 10–15 juni 2012 om ekonomiska partnerskapsavtal (EPA) ⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter: P7_TA(2012)0342.

⁽²⁾ Antagna texter: P7_TA(2013)0112.

⁽³⁾ P7_TA(2010)0434.

⁽⁴⁾ Antagna texter: P7_TA(2012)0431.

⁽⁵⁾ EUT C 120, 30.4.2004, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT C 330, 30.12.2006, s. 36.

⁽⁷⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 101.

⁽⁸⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 118.

⁽⁹⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 106.

⁽¹⁰⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 112.

⁽¹¹⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 141.

⁽¹²⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 129.

⁽¹³⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 124.

⁽¹⁴⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 135.

⁽¹⁵⁾ EUT C 136 E, 11.5.2012, s. 19.

⁽¹⁶⁾ ACP/25/006/12 [slutlig].

- med beaktande av Sipopoförklaringen, som antogs av AVS-staternas stats- och regeringschefer vid det sjunde toppmötet i Ekvatorialguinea den 13-14 december 2012 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt), i synnerhet artikel XXIV, och de ministerförklaringar som antogs vid WTO:s fjärde ministerkonferens den 14 november 2001 i Doha och vid WTO:s sjätte ministerkonferens den 18 december 2005 i Hongkong,
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande av den 28 november 2006 om ändring av förhandlingsdirektiven för avtal om ekonomiskt partnerskap med AVS-staterna och AVS-regionerna (COM(2006)0673) och av Europeiska kommissionens meddelande av den 23 oktober 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap (COM(2007)0635),
- med beaktande av slutsatserna från mötena i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) i april och oktober 2006, maj, oktober och november 2007 samt maj och juni 2008,
- med beaktande av den kommuniké som utfärdades av Karibiska gemenskapens stats- och regeringschefer konferens vid avslutandet av dess trettiotredje ordinarie sammanträde, som hölls den 4-6 juli 2012 i Gros Islet, Saint Lucia,
- med beaktande av resultatet från mötet med AVS-ledare från Stillaohavsområdet i Rarotonga, Cooköarna den 28 augusti 2012,
- med beaktande av beslutet om främjande av handel inom Afrika och snabbbehandling av det kontinentala frihandelsområdet (dokument Assembly/AU/11(XIX) från det nittonde ordinarie sammanträdet för Afrikanska unionens församling av stats- och regeringschefer i Addis Abeba den 15-16 juli 2012,
- med beaktande av meddelandet av den 27 januari 2012 från Europeiska kommissionen till Europaparlamentet och rådet *Handel, tillväxt och utveckling – Att skräddarsy handels- och investeringspolitik för de länder som bäst behöver det* (COM(2012)0022),
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 16 april 2013 ⁽²⁾ om utveckling som drivs av handel,
- med beaktande av resolutionen om ekonomiska partnerskapsavtal och andra handelsrelaterade frågor från AVS-ministerrådets nittiosjunde möte i Bryssel den 3-5 juni 2013,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel (AP101.293/13/A/slutlig), och av följande skäl:
 - A. Genom kapitlet om handelssamarbete i Cotonouavtalet utvidgade EU icke ömsesidiga handelsförmåner till att omfatta AVS-länder. Detta kapitel upphörde att gälla den 31 december 2007. AVS och EU föresatte sig då att förhandla fram avtal om ekonomiskt partnerskap som var avsedda att bli instrument för handel och utveckling för AVS-staterna, varav många hör till de minst utvecklade länderna.

⁽¹⁾ ACP/28/065/12 [slutlig].

⁽²⁾ Antagna texter: P7_TA(2013)0119.

- B. Enligt Cotonouavtalet bör förhandlingarna om avtalen om ekonomiskt partnerskap genomföras på en nivå som AVS-staterna bedömer som lämplig och i enlighet med de förfaranden som AVS-gruppen har kommit överens om, och i förhandlingarna måste man också beakta pågående och lovande regionala integrationsprocesser mellan AVS-länder samt de politiska ställningstaganden och utvecklingsprioriteringar som omfattas av dessa processer.
- C. Det centrala målet för samarbetet mellan AVS och EU för ekonomisk, social och kulturell utveckling i AVS-staterna är enligt Cotonouavtalet att minska och så småningom utrota fattigdomen samt bidra till fred, säkerhet och politisk och demokratisk stabilitet i AVS-staterna i syfte att steg för steg uppnå millennieutvecklingsmålen. Det finns ingen automatisk koppling mellan liberalisering av handeln och fattigdomsminskning, men skräddarsydda handelsåtgärder kan bli starka tillväxt- och utvecklingsdrivande faktorer som samtidigt stärker lokala och småskaliga företag.
- D. Cotonouavtalet är grundat på principen om likställdhet mellan parterna och ökat egenansvar för utvecklingsstrategierna.
- E. Avtalen om ekonomiskt partnerskap (EPA) bör vara avtal som syftar till att stödja regional integration genom handelsutveckling, hållbar tillväxt och fattigdomsminskning, samtidigt som en gradvis integrering av AVS-staternas ekonomier i världsekonomin främjas.
- F. Det kan noteras att Europeiska kommissionen strävar efter breda, heltäckande, djupintegrerande avtal som inte bara omfattar liberalisering av handeln med varor utan också av investeringar, offentlig upphandling och handeln med tjänster, tillsammans med åtaganden om immateriell äganderätt och underlättande av handel. AVS-staternas förhandlingsriktlinjer är däremot främst inriktade på att öka samarbetet för att stärka AVS-staternas ekonomiska och handelsmässiga kapacitet, så att de kan främja en hållbar utveckling och utrota fattigdom och samtidigt öka sin andel av världshandeln.
- G. Hittills har enbart Cariforum-regionen ingått och börjat genomföra ett fullständigt avtal om ekonomiskt partnerskap. Andra regioner har ingått eller håller på att genomföra interimsavtal och har åtagit sig att slutföra förhandlingar om återstående områden.
- H. Avtalen om ekonomiskt partnerskap är avsedda att vara regionala avtal som skulle kunna stödja integreringen av små och uppsplittrade AVS-marknader i starkare regionala ekonomier. Ett antal AVS-stater har emellertid känt sig pressade att underteckna enskilda avtal, vilket har gett upphov till en handelsordning med EU som skiljer sig från grannländernas och därmed undergräver regional integration.
- I. Kommissionen har föreslagit en översyn av interimsavtalen i samband med de pågående förhandlingarna om slutgiltiga avtal om ekonomiskt partnerskap.
- J. AVS-ländernas stats- och regeringschefer hävdade under sitt sjätte toppmöte i december 2012 att avtalen om ekonomiskt partnerskap efter tio års förhandlingar fortfarande inte hade gett de önskade resultaten. De regioner som hade undertecknat eller paraferat avtalen om ekonomiskt partnerskap i slutet av 2007 var i första hand inriktade på att undvika risken för handelsstörningar, medan de omtvistade frågor som de anser utgör en allvarlig begränsning av det politiska spelrummet och förskjuter jämvikten mellan rättigheter och skyldigheter fanns kvar i avtalen om ekonomiskt partnerskap.
- K. Avskaffandet av tullavgifter skulle kunna medföra ett stort budgetunderskott för många AVS-stater, eftersom en stor del av deras statsinkomster utgörs av importtullar och exportavgifter.
- L. AVS-staterna kan behöva ytterligare resurser för att täcka de anpassningskostnader som uppstår på grund av avtalen om ekonomiskt partnerskap, såsom lägre intäkter och ökad konkurrens, samt för att bidra till förbättrad infrastruktur och produktionskapacitet, stödja insatser för diversifiering och förbättra konkurrenskraften för att kunna dra nytta av tillträdet till EU:s marknader och till interregionala, regionala och globala marknader.

- M. Förordning (EG) nr 1528/2007 har ändrats för att ta bort de länder som inte har vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att ratificera sina avtal om ekonomiskt partnerskap till den 1 oktober 2014 från förordningens tillämpningsområde (när det gäller tull- och avgiftsfritt marknadstillträde).
- N. AVS-regionerna har uttryckt oro över ett antal omtvistade frågor som de anser utgör en allvarlig begränsning av det politiska spelrummet och förskjuter jämvikten mellan rättigheter och skyldigheter i avtalen om ekonomiskt partnerskap.
- O. AVS-gruppen har upprepat sitt totala engagemang när det gäller att slutföra förhandlingarna så länge som förhandlingsresultatet beaktar deras prioriterade frågor och utvecklingsmål.
- P. EU:s nyligen genomförda reformer av det allmänna preferenssystemet kommer att innebära slutet på AVS-staternas unilaterala handelspreferenser.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att ingåendet och ett smidigt genomförande av heltäckande och balanserade avtal om ekonomiskt partnerskap bör bidra till en hållbar utveckling av AVS-staterna och även ta vederbörlig hänsyn till de staternas politiska val, utvecklingsprioriteringar och stärkandet av den regionala integrationen. Församlingen anser att statlig kapacitetsuppbyggnad också måste förbli ett gemensamt mål för AVS och EU.
 2. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att i praktiken genomföra sitt åtagande för en konsekvent utvecklingspolitik och skapa ökad samstämmighet mellan politikområdena handel, jordbruk, skatter, klimatförändringar, investeringar, tillgång till råvaror samt utveckling, för att därigenom underlätta AVS-staternas omvandling till självförsörjande ekonomier.
 3. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser att avtalen om ekonomiskt partnerskap måste förhandlas med fullt beaktande av de senaste tio årens olika kriser och ekonomiska utveckling.
 4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen påminner om behovet att återupprätta förtroendet och att återinleda en konstruktiv dialog i alla diskussioner med AVS-regionerna. Församlingen väddar därför till alla parter i förhandlingarna om avtal om ekonomiskt partnerskap att bevara såväl den politiska viljan som en viss grad av flexibilitet och pragmatiskt tänkande för att kunna överbrygga de återstående klyftorna, så att de pågående förhandlingarna om heltäckande avtal om ekonomiskt partnerskap kan slutföras snabbt och på ett ömsesidigt tillfredsställande sätt.
 5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen påminner om att den regionala integreringen av AVS-länderna är ett av de uttalade målen för förhandlingarna om avtal om ekonomiskt partnerskap.
 6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen insisterar på att avtal om ekonomiskt partnerskap och andra handelsöverenskommelser måste bygga på det som hittills har uppnåtts i handelsförbindelserna mellan AVS och EU, och därför inte får innebära att någon AVS-stat får sämre villkor än enligt tidigare överenskommelser mellan AVS och EU när förhandlingarna är klara. Församlingen efterlyser ett transparent och jämlikt avtal om rättvis handel och investeringar med AVS-staterna som bör tjäna deras utvecklingsmål med en uppsättning sociala och miljömässiga kriterier.
 7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen påminner om Europaparlamentets ursprungliga ståndpunkt om marknadstillträdesförordningen, (EG) nr 1528/2007, som ger mer tid att ingå, underteckna och genomföra fullständiga avtal om ekonomiskt partnerskap, i syfte att garantera stabilt, förutsägbart och ökat marknadstillträde för AVS-export som omfattas av dessa avtal.
 8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen stöder de pågående diskussionerna om inrättande av regionala fonder för ekonomiskt partnerskap som skulle göra det lättare att förmedla resurser från EU-givare och ge ekonomiskt stöd, i synnerhet för att åtgärda begränsningar på utbudssidan, förbättra produktionskapacitet och konkurrenskraft och stödja initiativ för att diversifiera inkomster och genomföra skattereformer och gott styre.

9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder AVS-statschefernas krav på att det ska råda större samstämmighet mellan agendan för regional integration, avtalen om ekonomiska partnerskap och åtagandena från Doha-rundan genom att förhandlarna på dessa tre områden bättre samordnar sitt arbete för att säkerställa enhetlighet.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder Europeiska kommissionens förslag att anta en mer behovsgrundad strategi för sitt handelsrelaterade bistånd, med en ökad inriktning på de minst utvecklade länderna och låginkomstländer. Församlingen begär att större vikt ska läggas på kapacitetsuppbyggnad i dessa länder avseende infrastruktur och expertis i syfte att främja väl fungerande handelsverktyg.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att visa flexibilitet kring alla återstående omtvistade frågor så att dessa kan lösas och därmed ge AVS-staterna och AVS-regionerna möjlighet att uppmuntra industrialisering, gryende industriutveckling och mervärde samt stärka uppbörden av intäkter, särskilt i samband med syd-syd-handel, och möjliggöra maximal användning av politiskt spelrum i utvecklingssyften.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de förhandlande parterna att under förhandlingarna och i synnerhet vid genomförandet se till att de åtaganden som görs inom ramen för avtalet om ekonomiskt partnerskap och den politik som följer av avtalet effektivt bidrar till fattigdomsminskningen, den ekonomiska utvecklingen i AVS-staterna och en hållbar utveckling.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar vikten av handel mellan AVS och EU, syd-syd-handel, handel inom regioner och regional integration bland AVS-länderna och bland AVS-länderna med EU:s ULT. Detta är avgörande för en hållbar social och ekonomisk utveckling som bör stödjas aktivt genom enskilda, subregionala eller regionala avtal om ekonomiskt partnerskap.
14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater och AVS-staterna att tillsammans utarbeta en strategi för att öka jordbrukets konkurrenskraft i AVS-staterna. Denna strategi bör inte enbart gälla marknadstillträde utan även omfatta frågor om landsbygdsutveckling, begränsningar i utbudet och tillgång till mikrofinansiering, i syfte att skydda småbrukares försörjning och trygga en självständig livsmedelsförsörjning.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen framhåller särskilt att tillgången till mikrofinansiering, som är ett kredit-, försäkrings- och sparinstrument som stöder entreprenörer och därigenom underlättar hållbara investeringar och utvecklingen av den lokala ekonomin, bör främjas och uppmuntras i avtalen om ekonomiskt partnerskap.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar AVS-staternas stats- och regeringschefer engagemang för att fortsätta påskynda förhandlingarna om ingående av avtal om ekonomiskt partnerskap som kommer att bidra till att främja AVS-staternas ekonomiska och sociala utveckling och den regionala integrationen inom AVS-gruppen.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar att avtalen om ekonomiskt partnerskap måste följas upp noggrant, såväl på förhandlingsnivå som vid genomförandet, om de verkligen ska få en hållbar utvecklingsdimension.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de parter som deltar i förhandlingarna att gemensamt inrätta en uppföljningsmekanism för avtalen om ekonomiskt partnerskap, i syfte att utvärdera gjorda framsteg men också de hinder man måste åtgärda i förhandlingarna om och genomförandet av avtalen.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-staternas myndigheter att säkerställa att de handelsåtaganden som ingår i avtalen om ekonomiskt partnerskap överensstämmer med nationella utvecklingsstrategier och regionala vägledande program, i syfte att stärka den regionala dimensionen.

20. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU- och AVS-partnerna att säkerställa att tidsplanen för avregleringsåtaganden överensstämmer med tidsplanen för utvecklingsbistånd.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar AVS-staterna att engagera samtliga berörda parter i förhandlingarna om avtal om ekonomiskt partnerskap och i beslutsprocesserna för att säkra lokalt ägande av processerna samt samstämmighet och uppföljning av de resulterande politiska programmen.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker vikten av parlamentens och de icke-statliga aktörernas funktion för att övervaka genomförandet av och förhandlingarna om avtal om ekonomiskt partnerskap. Församlingen anser att dessa aktörer systematiskt bör involveras i de pågående förhandlingsprocesserna på grundval av en metod som bygger på deltagande, och, för att säkerställa största möjliga insyn, i funktionen för de gemensamma institutioner som inrättas genom avtalen om ekonomiskt partnerskap.
23. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppdrar åt medordförande att översända denna resolution till AVS–EU-ministerrådet, Europaparlamentet, Europeiska kommissionen, Europeiska rådets ordförandeskap, Afrikanska unionen, Panafrikanska parlamentet, de nationella och regionala parlamenten samt AVS-ländernas regionala organisationer.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om hälso- och sjukvårdspersonal i AVS-länderna

Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Bryssel den 17–19 juni 2013,
- med beaktande av artikel 18.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av artikel 25 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, där hälsa erkänns som en grundläggande rättighet,
- med beaktande av AVS–EU-partnerskapsavtalet (Cotonouavtalet), särskilt artikel 25.1 b, c, d och g om utveckling av den sociala sektorn, artikel 29.3 c om samarbete mellan AVS och EU till stöd för regionalt samarbete och regional integration samt artikel 31 b iii om jämställdhetsaspekter,
- med beaktande av EU:s prioriteringar, som fastställs i det europeiska samförståndet om utveckling från december 2005,
- med beaktande av FN:s millennieutvecklingsmål från 2000, särskilt målen för mänsklig utveckling (hälso- och sjukvård och utbildning),
- med beaktande av Europaparlamentets resolution om sjukvårdssystem i Afrika söder om Sahara och global hälso- och sjukvård ⁽²⁾,
- med beaktande av EU:s strategi för att åtgärda bristen på personal inom hälsosektorn i utvecklingsländerna (COM(2005)0642),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet av den 21 december 2006 *Ett europeiskt handlingsprogram för att avhjälpa den akuta bristen på hälso- och sjukvårdspersonal i utvecklingsländer (2007–2013)* (COM(2006)0870),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 *EU:s roll i det globala hälsoarbetet* (COM(2010)0128),

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 19 juni 2013 i Bryssel.

⁽²⁾ EUT C 371 E, 20.12.2011, s. 30.

- med beaktande av Världshälsoorganisationens (WHO) rapport *Working together for health: The World Health Report 2006*,
- med beaktande av WHO:s globala förfarandekod för internationell rekrytering av hälso- och sjukvårdspersonal (WHA63.16), antagen i maj 2010 av 63:e Världshälsoförsamlingen,
- med beaktande av OECD:s policyrapport från 2010 *International Migration of Health Workers: Improving International Co-operation to Address the Global Health Workforce Crisis*,
- med beaktande av WHO-rapporten av C. Dolea et al. från 2010 *Increasing access to health workers in remote and rural areas through improved retention*,
- med beaktande av WHO-rapporten *Task shifting: rational redistribution of tasks among health workforce teams, global recommendations and guidelines*, Genève 2008,
- med beaktande av Kampalaförklaringen från det första globala forumet för hälso- och sjukvårdspersonal i Kampala, Uganda den 2–7 mars 2008,
- med beaktande av Afrikanska unionens och Europeiska unionens gemensamma strategi för hälsa, som fastställdes i Lissabon i december 2007,
- med beaktande av utfästelserna i Abujaförklaringen av den 27 april 2001 om hiv/aids, tuberkulos och andra relaterade infektionssjukdomar,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sociala frågor och miljö (ACP-EU/101.294/13/A/slutlig), och av följande skäl:
 - A. Det krävs fyra miljoner läkare, sjuksköterskor, barnmorskor och annan hälso- och sjukvårdspersonal för grundläggande insatser inom hälso- och sjukvården om millennieutvecklingsmålen ska kunna uppnås. Utan en avlönad hälso- och sjukvårdspersonal som är utbildad och får stöd och som får en skälig lön i förhållande till de svåra arbetsförhållanden som den arbetar under kan målen inte uppnås korrekt.
 - B. I 38 AVS-länder råder det allvarlig brist på hälso- och sjukvårdspersonal. Följden är att 25 procent av den globala sjukdomsbördan finns i Afrika, medan endast 3 procent av den totala vårdpersonalen i världen finns där. En tung administrativ börda och föråldrade metoder och processer tar upp alltför mycket personalresurser.
 - C. Rätten till hälsa är en grundläggande rättighet enligt artikel 25 i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna.
 - D. Hälso- och sjukvårdspersonal bör uppmuntras att stanna kvar på landsbygden och i avlägsna områden genom att man bygger upp och förbättrar levnads- och arbetsförhållanden och utbildning samt ger ekonomiska incitament och personligt och yrkesmässigt stöd.
 - E. En åldrande befolkning i höginkomstländerna kräver ökad hälso- och sjukvård. I många utvecklingsländer råder det en allvarlig brist på hälso- och sjukvårdspersonal, och kraven på att minska de offentliga utgifterna som ett led i Världsbankens och Internationella valutafondens strukturreformprogram förvärrar detta problem i många länder.
 - F. Målinriktad rekrytering, ekonomiska och andra incitament från rika destinationsstater i kombination med låga löner, dåliga och osäkra arbetsförhållanden och svaga hälso- och sjukvårdssystem i många utvecklingsländer bidrar till att vårdpersonal flyttar utomlands.

- G. Delegering av medicinskt och vårdtjänstrelaterat ansvar från högre till lägre utbildad vårdpersonal och i vissa fall till icke-professionella (omfördelning och fördelning av uppgifter) kan, om den är väl planerad och väl genomförd, förbättra tillgången till hälso- och sjukvårdstjänster av hög kvalitet och minska kostnaderna.
- H. Lokala och traditionella hälso- och sjukvårdsarbetare (CHW) som utbildats för att tillgodose de specifika behoven för enskilda grupper såsom människor som lever med hiv/aids, sexarbetare, unga människor och gravida kvinnor måste utan diskriminering integreras i hälso- och sjukvårdssystemen om man ska kunna nå ut till marginaliserade eller svårnådda befolkningsgrupper och lösa bristen på hälso- och sjukvårdspersonal. Att använda lokala och traditionella hälso- och sjukvårdsarbetare i hälsoprogram på samhällsnivå har visat sig framgångsrikt och kostnadseffektivt.
- I. Informations- och kommunikationsteknik (IKT) har en potential att användas som verktyg för att främja en rättvis tillgång till hälso- och sjukvård, särskilt vad gäller diagnos och behandling med hjälp av telemedicin, samt en förbättrad spridning av information om folkhälsa och förenklad offentlig diskussion och dialog om viktiga hot mot folkhälsan i AVS-länderna.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att utbildningen och den medicinska forskningen inom AVS-ländernas hälso- och sjukvårdssystem för närvarande är underfinansierad.
 2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna, även de med begränsade offentliga budgetar, att utveckla starka hälso- och sjukvårdssystem och strategier som syftar till att
 - i) främja utvecklingen av en strategi grundad på mänskliga rättigheter och jämställdhet,
 - ii) öka tillgången på mänskliga resurser på ett sätt som leder till ett effektivt utnyttjande av mänskliga resurser, framför allt genom att öka tillgången på tjänster via överföring/delning av uppgifter,
 - iii) skapa en allomfattande hälso- och sjukvård med tillräckligt kvalificerade hälso- och sjukvårdsarbetare.
 3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen noterar WHO:s påpekande att man inte utbildar och rekryterar tillräckligt med människor inom AVS-ländernas offentliga hälso- och sjukvårdssystem. Församlingen noterar också att en stor del av personalen går över till den privata sektorn eller frivilligorganisationer.
 4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen bekräftar att krisen i fråga om mänskliga resurser för sjuk- och hälsovård är en fråga av grundläggande betydelse som borde tas upp omedelbart och framför allt inom ramen för den politiska dialogen mellan AVS och EU. Församlingen inser att ett viktigt skäl till denna svåra situation i utvecklingsländerna är att hälso- och sjukvårdsarbetare rekryteras av de utvecklade länderna och flyttar dit. Församlingen välkomnar som ett första steg WHO:s globala handlingsregler för internationell rekrytering av hälso- och sjukvårdspersonal, och uppmanar EU:s medlemsstater och andra utvecklade länder att respektera den. Församlingen anser att de utvecklade länderna bör investera i utbildning för den egna hälso- och sjukvårdspersonalen.
 5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen upprepar att både AVS-länderna och de utvecklade länderna omedelbart bör åtgärda personalbristen inom hälso- och sjukvårdssektorn i AVS-länderna i enlighet med dessas behov, med hjälp av alla relevanta aktörer, ekonomiska investeringar och tekniskt stöd från givare.
 6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna att uppfylla 2001 års mål från Abuja om att anslå 15 procent av ländernas nationella budgetar till hälso- och sjukvård. Församlingen kräver att ytterligare konkreta åtgärder för en rättvis och långsiktig strategi för hälso- och sjukvårdspersonal vidtas i de länder där åtagandet inte uppfyllts, i synnerhet om man inte kunnat konstatera några positiva effekter för sjukdoms- och dödstalen.

7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU och dess medlemsstater att hjälpa AVS-länderna att nå de vårdutgifter per capita som WHO rekommenderar genom tekniskt bistånd, och i fråga om de mest sårbara och minst utvecklade länderna genom offentligt utvecklingsbistånd.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen påminner om att AVS-ländernas skuldbörda är ett allvarligt hinder som slukar resurser som så väl skulle behövas för att finansiera viktiga sektorer såsom hälsa och sjukvård och för att främja ekonomisk utveckling i allmänhet. Församlingen efterlyser skuldlättnader, åtminstone för de minst utvecklade länderna, eftersom skulderna är skadliga och något som regeringarna ådragit sig i strid mot sina befolkningars intressen.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att de offentliga tjänsterna, som är kroniskt underfinansierade och underbemannade, måste befästas och utvecklas så att de kan tjäna den största delen av befolkningen. Församlingen konstaterar att den mest välbärgade delen av befolkningen använder sig av privata tjänster och därför får mycket bättre vård.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna att låta alla relevanta aktörer delta i utarbetandet av planer för hälso- och sjukvårdspersonalen, som utgör en viktig del av de nationella hälsoplanerna.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna att öka finansieringen av vårdpersonal genom att investera i rekrytering och utbildning av vårdpersonal på ett icke-diskriminerande sätt och att tillhandahålla lämpliga incitament och skapa en gynnsam och säker arbetsmiljö för att i större utsträckning behålla hälso- och sjukvårdspersonal, särskilt i landsbygdsområden, samt garantera en jämn spridning av vårdpersonalen. Församlingen kräver därför att hälso- och sjukvårdssektorn ska undantas från Världsbankens och Internationella valutafondens strukturanpassningsprogram.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna att i nationella vårdpersonalplaner införliva principen om omfördelning av medicinskt och vårdtjänstrelaterat ansvar från högre till lägre utbildad vårdpersonal. Församlingen uppmanar AVS-staterna att vid planeringen av sina hälso- och sjukvårdstjänster undersöka om det finns möjlighet att förbättra effektiviteten och kvaliteten på vården för att avlasta personalen.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar utvecklingsländerna att utveckla och/eller återställa sina offentliga och grundläggande system och tjänster för hälso- och sjukvård, och uppmanar EU att stödja denna process genom att stärka de mänskliga och institutionella möjligheterna och infrastrukturerna – inklusive förbättrade arbetsförhållandena för läkarpersonalen, tillhandahållandet av lämplig medicinsk utrustning och tekniköverföring.
14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-ländernas folkhälsomyndigheter att integrera lokala och traditionella hälso- och sjukvårdsarbetare i formella hälso- och sjukvårdssystem och öka det ekonomiska och politiska stödet till lokala och traditionella hälso- och sjukvårdsarbetare och lokala lösningar genom att tillhandahålla utbildning, kontroll, incitament och kontinuerligt stöd.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar att det är viktigt med kampanjer för att öka medvetenheten och förebygga hälsoproblem, i syfte att bekämpa epidemier och pandemier. Församlingen anser att det är viktigt att lokala och traditionella hälso- och sjukvårdsarbetare (CHW) engageras fullt ut i sådana kampanjer.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att informations- och kommunikationsteknik (IKT) kan användas som verktyg för att främja tillgången till hälso- och sjukvårdstjänster. Församlingen uppmanar därför AVS-länderna att införa lämpliga politiska ramar och regler för användningen av IKT i hälso- och sjukvårdssystemen.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen erkänner den viktiga roll som det civila samhället, de lokala myndigheterna, olika befolkningsgrupper och ideella organisationer och frivilligorganisationer spelar som ett komplement till de offentliga hälso- och sjukvårdssystemen. Församlingen uppmanar därför AVS-länderna att aktivt engagera alla relevanta intressenter i processen för att förbättra hälso- och sjukvårdstjänsterna.

18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att EU:s medlemsstater bör öka sitt ekonomiska och tekniska stöd till AVS-länderna för att utveckla nationella hälso- och sjukvårdsplaner och strategier med inriktning på att matcha hälso- och sjukvårdspersonalens kunskaper till lokala behov och tillhandahålla högre utbildning och fortbildning för lokala och traditionella hälso- och sjukvårdsarbetare (CHW). Församlingen anser att dessa planer bör inriktas på att garantera fortbildning och på att hålla kvar hälso- och sjukvårdsarbetarna, särskilt på landsbygden, och på att främja kunskapen om och respekten för deras arbete, i syfte att höja deras status i samhället.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen föreslår att AVS-staterna med stöd av EU gör en omfattande utvärdering av utbildningsbehoven för att bedöma ländernas behov när det gäller hälso- och sjukvårdspersonal.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen påminner om att hälso- och sjukvårdspersonal bör kunna arbeta under lämpliga förhållanden, och uppmanar därför EU- och AVS-länderna att lägga tonvikten vid att utveckla medicinsk infrastruktur och sjukhus av hög kvalitet, framför allt på landsbygden och i avlägsna områden. Församlingen uppmanar EU- och AVS-länderna att upprätta partnerskap mellan sjukhus i Europa och i AVS-länderna.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att AVS-länderna inte alltid har tillgång till de senaste behandlingarna. Församlingen uppmanar EU och de övriga givarna att förbättra AVS-ländernas tillgång till de senaste läkemedlen, framför allt de läkemedel som används mot epidemier och pandemier.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater att genomföra och övervaka de åtgärder som fastställts i kommissionens meddelande om EU:s strategi för att åtgärda bristen på personal inom hälsosektorn i utvecklingsländerna (COM(2005)0642), särskilt när det gäller att stödja och finansiera nationella personalplaner.
23. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater och Europeiska kommissionen samt AVS-ländernas regeringar att stödja integrerade hälso- och sjukvårdstjänster, såsom hiv/aids- och hälsoprogram för sexuell och reproduktiv hälsa, i syfte att öka effektiviteten även när det gäller personalen.
24. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater att genomföra och övervaka de insatser som anges i Europeiska kommissionens meddelande om ett europeiskt handlingsprogram för att avhjälpa den akuta bristen på hälso- och sjukvårdspersonal i utvecklingsländer (2007–2013) (COM(2006)0870), och att särskilt utveckla en gemensam genomförandeplan och ett system för övervakning av nationella åtgärder och kollektiva EU-insatser på personalområdet.
25. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater att genomföra och noga övervaka WHO:s globala förfarandekod för internationell rekrytering av hälso- och sjukvårdspersonal, något som underlättar cirkulär migration som ett sätt att lindra kompetensflykten från drabbade länder.
26. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater att se till att deras migrationspolitik inte hämmar tillgången till hälso- och sjukvårdspersonal i tredjeländer, framför allt inte genom kompetensflykt, och att garantera att rätten till fri rörlighet och personliga och yrkesmässiga ambitioner respekteras.
27. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater och AVS-länderna att främja tillfälliga uppdrag för hälso- och sjukvårdspersonal från AVS-länderna som är bosatta i EU:s medlemsstater och att ordna med visum för flera inresor för hälso- och sjukvårdspersonal, så att de får rätt till utbildning i Europa samtidigt som de fortsätter att vara baserade i sina ursprungsländer, och så att uppbyggnaden av nätverk främjas.
28. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att arbeta aktivt för att de överenskomna målen i EU:s strategi för att åtgärda bristen på personal inom hälsosektorn i utvecklingsländerna uppnås.

29. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att prioritera utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal i sin framtida utvecklingspolitik och att på så sätt garantera att åtminstone 20 procent av EU-stödet går till grundläggande utbildning och hälso- och sjukvård.
30. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen insisterar på att hälso- och sjukvårdspersonal tas med i utvecklingsagendan efter 2015.
31. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppdrar åt medordförandena att översända denna resolution till AVS–EU-ministerrådet, Europaparlamentet, Europeiska kommissionen, ordförandeskapet för Europeiska unionens råd, Afrikanska unionen, Panafrikanska parlamentet och FN:s råd för mänskliga rättigheter.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om situationen i Centralafrikanska republiken

Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Bryssel den 17–19 juni 2013,
- med beaktande av artikel 18.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av 1948 års allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, 1966 års internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter och 1979 års konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av artikel 3 och protokoll II i 1949 års Genèvekonvention, som ratificerats av Centralafrikanska republiken och som förbjuder summariska avrättningar, våldtäkt, tvångsrekrytering och andra övergrepp,
- med beaktande av Internationella brottmålsdomstolens Romstadga från 1998, som ratificerades av Centralafrikanska republiken 2001, ändrad i Kampala 2010, i vilken de allvarligaste internationella brotten, såsom brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser inklusive mord, angrepp på civilbefolkningen, tortyr, plundring, sexuellt våld, rekrytering och användning av barn i väpnade styrkor och tvångsflyttningar definieras, och enligt vilken alla nationella jurisdiktioner har en primär skyldighet att utreda, bestraffa och därigenom förebygga förekomsten av sådana brott,
- med beaktande av det fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter vid indragning av barn i väpnade konflikter, som har undertecknats av Centralafrikanska republiken,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter, som ratificerades av Centralafrikanska republiken 1986,
- med beaktande av partnerskapsavtalet 2000/483/EG mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, som undertecknades i Cotonou (Benin) den 23 juni 2000 och därefter reviderades 2005 och 2010,
- med beaktande av det övergripande fredsavtalet från Libreville mellan regeringen i Centralafrikanska republiken och de centralafrikanska politisk-militära rörelserna APRD (Folkarmén för demokratins återställande), FDPC (Demokratiska fronten för folket i Centralafrikanska republiken) och UFDR (Unionen av demokratiska krafter för enhet) av den 21 juni 2008,

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 19 juni 2013 i Bryssel.

- med beaktande av slutkommunikén från det extra toppmötet för statscheferna i Centralafrikanska staternas ekonomiska gemenskap (Eccas) i N'Djamena (Tchad) den 21 december 2012,
- med beaktande av uttalandet av den 21 december 2012 från Kristalina Georgieva, ledamot av Europeiska kommissionen med ansvar för internationellt samarbete, humanitärt bistånd och krishantering, om de uppblossande stridigheterna i Centralafrikanska republiken,
- med beaktande av Librevilleavtalet av den 11 januari 2013 om lösandet av den politisk-militära krisen i Centralafrikanska republiken, som undertecknades under överinseende av stats- och regeringscheferna i Centralafrikanska staternas ekonomiska gemenskap (Eccas) och som anger villkoren för att avsluta krisen i Centralafrikanska republiken,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 17 januari 2013 om situationen i Centralafrikanska republiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 2088(2013) av den 24 januari 2013 och FN:s säkerhetsråds uttalanden om Centralafrikanska republiken,
- med beaktande av uttalandena från FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon, talesmannen för FN:s generalsekreterare samt FN:s sändebud till Centralafrikanska republiken, om den politiska situationen i Centralafrikanska republiken och försämringen av säkerhetsläget och den humanitära situationen,
- med beaktande av Afrikanska unionens (AU) uttalanden och beslut om situationen i Centralafrikanska republiken,
- med beaktande av uttalandet från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om situationen i Centralafrikanska republiken,
- med beaktande av uttalandet av den 16 april 2013 från FN:s kommissionär för mänskliga rättigheter, Navanethem Pillay, i vilket hon krävde ett slut på våldet och återupprättande av lag och ordning i landet,
- med beaktande av de extraordinära toppmötena med stats- och regeringscheferna i Centralafrikanska staternas ekonomiska gemenskap (Eccas) i N'Djamena (Tchad) den 3 och 18 april 2013 samt deras beslut att inrätta ett nationellt övergångsråd (CNT) med lagstiftande och konstituerande befogenheter och att anta en färdplan för övergångsprocessen i Centralafrikanska republiken,
- med beaktande av den resolution om kuppen i Centralafrikanska republiken som antogs av Dominikanska republikens nationalkongress den 25 april 2013 och i vilken kuppen fördöms och kongressen vägrar att erkänna de åtgärder som vidtagits av koalitionen av Selekbarebeller, och i vilken man uppmanar Internationella brottmålsdomstolen och alla berörda stater, inklusive Centralafrikanska republiken själv, att undersöka och lagföra de internationella brott som fortfarande begås i anslutning till kuppen,
- med beaktande av mötet med den internationella kontaktgruppen den 3 maj 2013 i Brazzaville (Republiken Kongo), där färdplanen för övergången godkändes och en särskild fond för att hjälpa Centralafrikanska republiken inrättades,
- med beaktande av de olika grupper som ingår i Selekoalitionen, nämligen CPJP (Konventet av patrioter för rättvisa och fred), UFDR (Unionen av demokratiska krafter för enhet), FDPC (Demokratiska fronten för folket i Centralafrikanska republiken), CPSK (Kodro Salutes patriotiska konvent) samt ARR (Alliansen för pånyttfödelse och återuppbyggnad), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter: P7_TA(2013)0033.

- A. Sammanstötningar mellan Selekbarebeller och regeringsstyrkor ägde rum mellan december 2012 och mars 2013 på grund av president François Bozizés underlåtenhet att infria de åtaganden han gjorde 2008 i fredsavtalet från Libreville.
- B. Ett fredsavtal undertecknades mellan president François Bozizés regering och rebellerna och andra framträdande parter den 11 januari 2013 i Libreville i Gabon. Enligt avtalet ska eldupphör utlysas och en övergångsregering för nationell enhet inrättas i vilken medlemmar av oppositionen får nyckelposter.
- C. I slutet av mars 2013 klagade rebellerna över att regeringen inte uppfyllde sina åtaganden enligt Librevilleavtalet från januari 2013, tog kontroll över huvudstaden Bangui den 24 mars och därefter över resten av landet och tvingade president François Bozizé i exil.
- D. Den 24 mars 2013 tog rebelledaren Michel Djotodia makten, och den 26 mars utnämnde han sig själv till republikens president, avskaffade den nationella författningen, upplöste nationalförsamlingen, utlyste ett treårigt övergångsstyre och förklarade att han skulle leda Centralafrikanska republiken fram till valet 2016.
- E. Under toppmötet med Eccas den 3 april 2013 inrättades ett nationellt övergångsråd (CNT) som företräder alla de aktiva krafterna i landet och som är tänkt att utöva den lagstiftande och konstituerande makten. Under toppmötet uppmanades det nationella övergångsrådet dessutom att bland sina medlemmar välja en interimsoordförande, som ska leda rådet, och två vice ordförande.
- F. Fria, demokratiska, öppna och lagenliga val ska genomföras i slutet av den 18 månader långa övergångsperioden, men statschefen, statsministern, medlemmarna i övergångsregeringen och ledamöterna av det nationella övergångsrådets presidium får inte ställa upp.
- G. Under toppmötet med Eccas den 18 april 2013 i N'Djamena (Tchad) antogs en färdplan för det nationella övergångsrådets sammansättning och funktion, och antalet medlemmar ökades till 135 för att förbättra representationen för oppositionen och det civila samhället.
- H. Eccas beslutade under sitt toppmöte den 18 april 2013 i N'Djamena (Tchad) att fyrdubbla storleken på den centralafrikanska multinationella styrkan (Fomac) och att öka antalet soldater från 500 till 2 000.
- I. Statsminister Nicolas Tiangaye åtnjuter världssamfundets stöd och uppskattning, eftersom han bidragit till att skapa en ram som har utsikter att godtas av alla och en miljö som kan främja fred och stabilitet i Centralafrikanska republiken. Han kräver att den färdplan för det nationella övergångsrådets sammansättning och funktion som antogs vid Eccas toppmöte den 18–19 april 2013 ska respekteras.
- J. Det nationella övergångsrådet har utsett Michel Djotodia till interimsoordförande.
- K. Den internationella kontaktgruppen godkände färdplanen för övergången och inrättade en särskild stödfond för Centralafrikanska republiken vid sitt möte den 3 maj 2013 i Brazzaville (Republiken Kongo).
- L. Situationen i Centralafrikanska republiken är fortfarande mycket oroande med allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och internationella brott som begås av väpnade grupper, inklusive mord, våldtäkter – bland annat våldtäkter mot minderåriga flickor – godtyckliga fängslanden, påtvingade försvinnanden, tortyr, misshandel och påtvingad eller frivillig värvning av barn till väpnade grupper. Sexuellt våld och användningen av våldtäkt som vapen i krig får tragiska konsekvenser och måste betraktas som krigsförbrytelser. Statsminister Nicolas Tiangaye har offentligt fördömt våldet och plundringen. En kommission har inrättats för att undersöka brotten. Internationella brottmålsdomstolen har inlett en undersökning av de påstådda brott som omfattas av dess behörighet.

- M. Trots det successiva införandet av de säkerhetsåtgärder som överenskommits i N'Djamena är situationen fortfarande instabil.
- N. Centralafrikanska republiken står inför en social och ekonomisk utmaning eftersom den offentliga och privata sektorn har plundrats och förstörts, vilket allvarligt undergräver landets offentliga förvaltning och ekonomiska struktur och skapar social oro.
- O. Även sjukhusen har plundrats i stor omfattning, vilket har skapat en katastrofal hälsosituation i landet.
- P. Som ett resultat av livsmedelskrisen och tidigare och nuvarande våldsamheter har tiotusentals centralafrikaner flytt till grannländerna eller fördrivits internt. FN beräknar att det finns 1,5 miljoner personer från Centralafrikanska republiken som behöver humanitär hjälp, förutom de 17 000 kongoleser och sudaneser som har flytt till Centralafrikanska republiken undan stridigheterna i sina egna länder.
- Q. Majoriteten av dessa människor finns i områden där de inte har tillgång till grundläggande tjänster och där osäkerheten i landet och faran för angrepp gör det svårt för humanitära organisationer att ge verkningsfull hjälp.
- R. Sedan rebellerna gripit makten i landet uteslöts Centralafrikanska republiken tillfälligt ur AU den 25 mars 2013, ett reseförbud infördes för upprorsledarna och deras tillgångar har frusits.
- S. Internationella organisationen för frankofoni beslutade den 8 april 2013 att tillfälligt utesluta Centralafrikanska republiken i avvaktan på en utvärdering av de åtaganden som samtliga parter i Centralafrikanska republiken gjort.
- T. EU bedriver en regelbunden politisk dialog med Centralafrikanska republiken enligt Cotonouavtalet och är landets viktigaste givare. EU har fram till 2013 beviljat Centralafrikanska republiken utvecklingsstöd på 137 miljoner euro från den tionde europeiska utvecklingsfonden (EUF 2008–2013), förutom de 14,3 miljoner euro som Centralafrikanska republiken fick 2012 från den fredsbevarande resursen för Afrika för den fredsbyggande insatsen Micopax.
- U. Europeiska kommissionen bidrog också med 8 miljoner euro 2012 via kontoret för humanitärt bistånd (Echo) för att bistå de människor som drabbats av konflikt och fördrivning i Centralafrikanska republiken med katastrofhälsövård, livsmedel och övriga varor, rent vatten och sanitära faciliteter.
- V. På senare tid har angreppen från Herrens motståndarmé (LRA), framför allt i Bria-regionen i landets nordöstra delar och nära diamantgruvorna, lett till över ett tiotal dödsfall.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen beklagar maktövertaganden genom kupper, efterlyser ett återställande av den konstitutionella ordningen och uppmanar alla parter att avstå från alla våldshandlingar, fullt ut respektera de mänskliga rättigheterna och återställa den allmänna ordningen, säkerheten och stabiliteten i landet.
 2. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen bekräftar sitt stöd till Centralafrikanska republikens suveränitet, enhet och territoriella integritet.
 3. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen noterar med tillfredsställelse att Centralafrikanska republiken gick med i utvinningsindustrins initiativ för ökad öppenhet (Eiti) 2008, och anser att förvaltningen av Centralafrikas rikliga naturtillgångar bör bli föremål för öppenhetskontroller, framför allt vad gäller gruv- och exportföretagens betalningar till olika regeringar och den andel av de inkomsterna som används för utvecklingsprogram.

4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen noterar inrättandet av Nationella övergångsrådet, dess val av statschef och inrättandet av en övergångsregering. Församlingen noterar också att övergångsperioden kommer att vara 18 månader och att konstitutionell legalitet och ordning måste vara helt återställda efter den perioden.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar övergångsregeringen och det nationella övergångsrådet att garantera respekten för rättsstaten och skydda civilbefolkningen. Församlingen välkomnar de insatser som hittills har gjorts av övergångsmyndigheterna, i synnerhet av premiärminister Nicolas Tiangaye, och uppmanar hela världssamfundet att med alla lämpliga medel stödja honom och hans arbete.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar medlingsinsatserna av Republiken Kongos president och den aktiva roll som spelats av FN, AU, EU, Eccas, Internationella organisationen för frankofoni, Sydafrika, Benin, Frankrike och Förenta staterna, vilket bidrog till undertecknandet av Librevilleavtalet.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s säkerhetsråd och AU:s freds- och säkerhetsråd att aktivt stödja genomförandet av färdplanen, och välkomnar de säkerhetsåtgärder (gruppering och förläggning, gemensamma patruller osv.) som redan vidtagits av den nationella enhetsregeringen.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen stöder den nationella enhetsregeringens vilja att dra alla som gjort sig skyldiga till brott inför rätta. Församlingen hyllar den nationella enhetsregeringen för att den inrättat en kommission för att utreda brotten.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen kräver att de som har begått människorättskränkningar, krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten, sexuella våldshandlingar mot kvinnor och som har rekryterat barnsoldater ska anmälas, identifieras, åtalas och straffas i enlighet med nationell och internationell straffrätt. Församlingen påpekar i detta sammanhang att situationen i Centralafrikanska republiken redan har hänskjutits till Internationella brottmålsdomstolen och att det enligt domstolens stadgar inte finns någon preskriptionstid för folkmord, brott mot mänskligheten eller krigsförbrytelser.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen oroas över den humanitära situationen i landet, framför allt för de medborgare i Centralafrikanska republiken som har fördrivits eller flytt till grannländerna. Församlingen uppmanar alla parter att respektera internationell humanitär rätt och det arbete som utförs av människorättsförsvarare och journalister.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar det humanitära stödet från i första hand EU, AU och FN till dem som drabbats av konflikten och fördrivits inom Centralafrikanska republiken, och uppmanar dessa institutioner och andra internationella och regionala partner att aktivt stödja återuppbyggnaden av Centralafrikanska republiken och fredsprocessen.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar den åtgärd som den nationella enhetsregeringen vidtagit i samarbete med Världslivsmedelsprogrammet (WFP) för att tillhandahålla livsmedel, skydd och utdelning av livsmedel till den fördrivna befolkningen inom landet. Församlingen väddar till världssamfundet att skyndsamt tillhandahålla omfattande ekonomiskt stöd för att ge myndigheterna en möjlighet att återställa statens tjänster.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen fördömer krigsförbrytelsen att använda och rekrytera barnsoldater, vilket strider mot folkrätten, oavsett om det sker med våld eller inte. Församlingen välkomnar regeringens önskan att som ett led i reformen av säkerhetssektorn genomföra en process för att återställa försvars- och säkerhetsstyrkorna. Församlingen stöder regeringens vilja att välja ut Selekbarellor och utbilda dem i syfte att integrera dem i Centralafrikanska republikens väpnade styrkor, gendarmeri- och polisstyrkor. Församlingen stöder åtgärder för att avväpna, demobilisera, återintegrera och repatriera stridande för att garantera säkerheten under övergångsperioden. Församlingen uppmanar regeringen att vidta liknande åtgärder för att ge offren för våld och internationella brott stöd och upprättelse.

14. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar Eccas beslut att öka antalet soldater i den centralafrikanska multinationella styrkan Fomac från 700 till 2 000 och begär att Fomacs mandat ska utövas under FN:s överinseende.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen kräver att de internationella och regionala operationerna för att gripa medlemmar av Herrens motståndsmått (LRA) ska återupptas och trappas upp, med tillstånd från Centralafrikanska republiken, för att få ett slut på den förödelse som denna kriminella grupp vållat folket i Centralafrikanska republiken.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen konstaterar att Centralafrikanska republiken har stora naturtillgångar (uran, råolja, guld, diamanter osv.), och betonar att öppenhet och demokratisk kontroll inom gruvsektorn är viktigare än någonsin för landets utveckling.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser det dessutom vara nödvändigt att ta itu med konflikternas konsekvenser, framför allt genom att reformera de väpnade styrkorna och säkerhetsstyrkorna, demobilisera och återintegrera före detta stridande, repatriera flyktingar, se till att internt fördrivna personer kan återvända till sina hem och genomföra hållbara utvecklingsprogram.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar alla politiska partier och berörda parter att ta itu med de strukturella orsakerna till denna återkommande kris, och anser att det är upp till människorna i Centralafrikanska republiken och alla som företräder dem att fatta alla beslut om landets politiska, ekonomiska och sociala framtid, grundad på en fredlig och demokratisk övergång som bygger på respekt för rättsstaten, separering av maktbefogenheter och en fullständig tillämpning av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter samt på en rättvis tillgång till resurser och inkomstfördelning via den nationella budgeten.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen gläds åt att omkring 40 religiösa ledare sedan den 10 juni 2013 har fört samtal i Bangui i syfte att undvika spänningar.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppdrar åt medordförandena att översända denna resolution till AVS–EU-rådet, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare, FN:s säkerhetsråd, FN:s människorättsråd, Afrikanska unionen, ordföranden för Centralafrikanska staternas ekonomiska gemenskap och Internationella organisationen för frankofoni samt till ordföranden för det nationella övergångsrådet och regeringen i Centralafrikanska republiken.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om situationen i Republiken Guinea

Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Bryssel den 17–19 juni 2013,
 - med beaktande av artikel 18.2 i arbetsordningen,
 - med beaktande av sina tidigare resolutioner,
 - med beaktande av artikel 11.7 i det reviderade Cotonouavtalet, i vilket signatärstaternas åtagande att stärka fred och internationell rättvisa bekräftas, och av följande skäl:
- A. Statschefen professor Alpha Condé är Republiken Guineas förste demokratiskt valde president sedan landet blev självständigt den 2 oktober 1958.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 19 juni 2013 i Bryssel.

- B. Guinea ratificerade Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen den 14 juli 2003.
- C. Valförfarandet godkändes av EU:s valobservatörer, Ecowas, Afrikanska unionen (AU) och Internationella organisationen för frankofoni och resultatet fick stöd av samtliga politiska partier i Guinea och av världssamfundet.
- D. För att respektera den demokratiska processen fullt ut har myndigheterna i Guinea, i samarbete med den oberoende nationella valkommissionen (Ceni), beslutat att genomföra val till den lagstiftande församlingen vid ett datum som ska fastställas genom en överenskommelse mellan samtliga berörda parter, sedan de politiska oppositionspartierna upprepade gånger begärt att valet ska skjutas upp.
- E. Den 29 mars 2013 beslutade Ceni att övervaka situationen genom att med hjälp av sina finansiella partner EU, USA, Internationella organisationen för frankofoni, FN:s utvecklingsprogram (UNDP) och Frankrike inrätta en "teknisk övervakningskommitté" bestående av medlemmar som utsetts av Ceni och i vilken oppositionen och presidentens majoritet har samma representation.
- F. Ommöbleringen av Ceni för att garantera rättvis representation och sammansättning av dess ledande organ har överenskommits efter en begäran från oppositionen och accepterats av samtliga politiska partier.
- G. En "trepartsram för politisk dialog" har inrättats, bestående av ett antal förhandlingsledare, däribland en företrädare för FN.
- H. FN:s särskilde representant för Västafrika, Said Djinnit, har utsetts till "internationell förhandlingsledare" av FN efter invändningar från oppositionen mot Lamine Cissé, som hade utsetts utan något formellt samråd.
- I. Oppositionen hade krävt en bojkott av det val som presidenten planerat till den 30 juni 2013, på grundval av ett förslag från Ceni.
- J. Det "samrådsforum" som ägde rum den 3–9 juni inriktades på:
- 1) Den tekniskt ansvarige och röstlängden.
 - 2) Rösträtt för guineaner bosatta utomlands.
 - 3) Cenis verksamhet.
 - 4) Tidtabellen för valet.
- K. Under detta samråd garanterade Internationella organisationen för frankofoni, EU, UNDP, Ecowas, USA och Frankrike att den tekniskt ansvariges förfaringssätt för att upprätta röstlängden hade säkrats, och de intygade sin beredskap att vidta alla övriga åtgärder som kunde krävas för att ytterligare säkra processen och mobilisera exceptionella resurser till stöd för alla beslut av parterna i Guinea.
- L. Den tekniskt ansvarige, som arbetar med upprättandet av röstlängden, kommer inte att delta i andra funktioner i valprocessen.

- M. Den internationelle förhandlingsledaren har som företrädare för samtliga samtalsledare och världssamfundet vädjat till oppositionen att mot bakgrund av alla dessa garantier och försäkringar gå med på att delta i valet.
- N. Utlandsguineanernas deltagande i valet har accepterats på samma villkor som de som gällde under presidentvalet 2010 och på grundval av den röstlängd som upprättades vid det tillfället.
- O. Det finns ett avtal om de åtgärder som ska vidtas för att ta itu med bristerna i Ceni.
- P. Vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik gratulerade president Alpha Condé till de betydande framstegen i den politiska dialogen med oppositionen och meddelade att ett förfarande inletts i rådet för att se till att de medel som avsatts för Guinea i den tionde Europeiska utvecklingsfonden skulle behållas, under förutsättning att fria och öppna val genomfördes före den 31 oktober 2013.
- Q. FN:s generalsekreterare sade den 12 juni 2013 att han "uppmuntrades av de framsteg som gjorts av parterna i den interna guineanska politiska dialogen" och att denna positiva atmosfär skulle "skapa förutsättningar för fria, rättvisa och fredliga val".
- R. Den politiska osäkerheten skadar landets ekonomi.
- S. Våldsamheterna i slutet av februari och början av mars 2013 och de förnyade våldsamheter i april och återigen i maj som följde på oppositionens uppmaningar att demonstrera ledde till flera dödsfall och hundratals sårade.
- T. Rättsstatsprincipen kräver efterlevnad av alla institutioner, separering av maktbefogenheter och fritt utövande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, straffrättsligt ansvar, ersättning åt brottsoffren och allas likhet inför lagen.
- U. Inrättandet av ministeriet för mänskliga rättigheter och medborgerliga friheter och sannings- och försoningskommissionen, den första i landets historia, är ett steg i rätt riktning mot att lösa landets problem fredligt och demokratiskt.
- V. Politisk splittring har visat sig vara ett allvarligt hot mot stabiliteten i Guinea.
- W. Republikens president har inlett en reform av säkerhetstjänsten.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar utsikterna till att slutföra övergången till demokrati tack vare de guineanska myndigheternas beslut att med stöd från Ceni och det civila samhället i Guinea inom kort avsluta demokratiseringsprocessen med fria och öppna val till nationalförsamlingen.
 2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar de framsteg som uppnåtts i dialogen och i avtalet mellan de politiska partierna av den 9 juni 2013, under ledning av regeringen och de tre förhandlingsledarna, beträffande den tekniskt ansvarige och röstlängden, exilguineanernas rösträtt, Cenis interna funktion och principen om att åter öppna och revidera röstlängden. Församlingen begär att avtalet respekteras och genomförs.
 3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar uttalandet av den 12 juni 2013 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om framstegen i den politiska dialogen med oppositionen och att de medel som avsatts för Guinea i den tionde Europeiska utvecklingsfonden skulle behållas, under förutsättning att fria och öppna val genomförs före den 31 oktober 2013.

4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar det tekniska stödet från EU och andra bilaterala och multilaterala partner för att skydda och garantera insynen i och trovärdigheten för valet.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU, AU, Internationella organisationen för frankofoni, Ecowas och FN att fortsätta att engagera sig aktivt i valprocessen.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar Guineas politiker att inrikta sig på dialog och samråd för att lösa sina meningsskiljaktigheter och gå vidare med valet i syfte att stärka demokratiseringsprocessen i Guinea.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar de politiska krafterna att fortsätta övergången till demokrati, som har pågått sedan Alpha Condé valdes till president, och att respektera demokratin, institutionerna och oppositionens rättigheter. Församlingen anser att det kommande valet måste ske fritt och öppet för att fullt ut kunna bli en del av denna process.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker betydelsen av en fri opposition med etablerade och respekterade rättigheter och skyldigheter, inklusive rätten till fredliga demonstrationer. Församlingen konstaterar att en sådan opposition är en av de balanserande motkrafter som är nödvändiga för att demokratin ska fungera korrekt.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uttrycker oro över risken för stridigheter mellan olika befolkningsgrupper, och uppmanar de politiska ledarna att upphöra med att spela ut olika grupper mot varandra och i stället verka för stabilitet, sammanhållning och social harmoni.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar de politiska krafterna att ta sitt ansvar genom att göra vad som krävs för att undvika att freden äventyras i samhället och sätta stopp för provokationer och våld. Församlingen uppmanar dessutom landets säkerhetsstyrkor att respektera rätten till fredliga demonstrationer och att skydda säkerheten för civila befolkningsgrupper, samtidigt som de mänskliga rättigheterna och rättsstaten respekteras.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar upprättandet av ramar för en löpande dialog om val till den lagstiftande församlingen och befastandet av rättsstatliga och demokratiska principer i Guinea under ledning av tre förhandlingsledare, däribland en företrädare för FN.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar statschefens åtagande att garantera valprocessens öppenhet och pålitlighet och hans beslut att bevilja amnesti åt dem som gripits i samband med protester som arrangerats av politiska partier.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar det åtagande som regeringen och partierna i presidentens majoritet och oppositionen gjorde den 24 april 2013 om att lösa sina mellanhavanden uteslutande med fredliga medel, och beklagar att så hittills inte har skett. Församlingen uttrycker deltagande med offrens familjer och hoppas att åtagandet kommer att respekteras i framtiden.
14. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen insisterar på att de rättsliga myndigheterna måste undersöka alla fall av människorättskränkningar och behandla dem rättvist och noggrant.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen noterar uttalandet från FN:s generalsekreterare av den 25 april 2013, i vilket han välkomnade framstegen i Guinea mot ett återupptagande av den politiska dialogen, och framför allt statschefens åtagande att garantera valets öppenhet och pålitlighet med stöd av internationella partner, liksom hans uttalande av den 12 juni 2013 där han lyfte fram framstegen som gjorts för att skapa förutsättningar för ett fritt, rättvist och fredligt val.

16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar presidentens utfästelse att respektera valresultatet, oavsett hur det blir, och hoppas att oppositionsledarna ska ge samma löfte.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar inrättandet av ministeriet för mänskliga rättigheter och medborgerliga friheter och sannings- och försoningskommissionen och betonar att dessa båda institutioner bör få allt stöd som krävs för att de ska kunna utföra sitt arbete. Församlingen insisterar på nödvändigheten av att sannings- och försoningskommissionen blir oberoende, så att medborgarnas problem kan lösas fredligt och demokratiskt.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att ett oberoende rättsväsen och oberoende medier är av grundläggande betydelse för att utforma och reglera den demokratiska processen i syfte att stärka rättsstaten, bygga upp demokratiska institutioner, inklusive ett fungerande parlament som representerar politisk mångfald, samt stärka det civila samhällets roll. Församlingen uppmanar givarna att stödja ett stärkande av Guineas rättssystem.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att en omsorgsfull förvaltning av Guineas rikliga naturtillgångar, vilket bör omfatta inrättandet av en öppen granskningsmekanism för att offentligt redovisa de belopp som betalas av gruv- och exportföretagen till regeringen och den andel av de inkomsterna som anslås till utvecklingsprogram, bör bidra till att lyfta Guineas befolkning ur den djupt rotade fattigdomen och bereda vägen för en hållbar utveckling.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar de guineanska myndigheternas arbete för att förbättra den makroekonomiska styrningen i Guinea, vilket har gjort det möjligt att förnya förbindelserna med alla bilaterala och multilaterala givare, inklusive Bretton Woods-institutionerna, och att slutföra HIPC-initiativet.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar också de politiska myndigheterna att inte förlora de övriga prioriteringar som är avgörande för landets hållbara utveckling ur sikte.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar rådet, kommissionen, EU:s medlemsstater, AVS-länderna, FN, Ecowas, Internationella organisationen för frankofoni, USA, Frankrike och AVS-sekretariatet att fortsätta att stödja myndigheterna i Guinea i syfte att genomföra fria och öppna val till den lagstiftande församlingen.
23. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin solidaritet med befolkningen i Republiken Guinea och stöder deras önskan om att se ett slut på övergångsperioden och kunna skapa demokrati.
24. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt medordförandena att översända denna resolution till EU:s institutioner, Afrikanska unionen, AVS-gruppen, Ecowas, Internationella organisationen för frankofoni, USA, Frankrike, FN:s generalsekreterare och de guineanska myndigheterna.

ÄNDRINGSFÖRSLAG TILL DEN GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS-EU-FÖRSAMLINGENS ARBETSORDNING VILKA LAGTS FRAM AV PRESIDET I ENLIGHET MED ARTIKEL 35 I ARBETSORDNINGEN

Den gemensamma Parlamentariska Församlingens Arbetsordning

Artikel 1

Den gemensamma parlamentariska församlingen

1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen (nedan kallad församlingen) upprättas i enlighet med artikel 17 i partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan.

2. Församlingen består av två kammare med lika många företrädare för EU som för AVS-staterna. Församlingens ledamöter utgörs dels av ledamöter av Europaparlamentet, dels av parlamentsledamöter eller, i avsaknad av sådana, undantagsvis såsom i händelse av force majeure, varom skriftlig förhandsanmälan ska göras till församlingens presidium i enlighet med artikel 2 (nedan kallat presidiet), av företrädare som har utsetts av parlamentet i varje AVS-stat. Om parlament saknas ska församlingen på förhand godkänna att en företrädare för AVS-staten i fråga får delta utan rösträtt.

3. Mandaten för församlingens ledamöter ska upprättas i en skrivelse om deras utnämning som ska utfärdas av behörig myndighet i respektive stat vad beträffar AVS-företrädarna, och av Europaparlamentets talman vad beträffar Europaparlamentets företrädare.

Artikel 2

Presidiet

1. Varje kammare ska välja ledamöter till presidiet i enlighet med sin egen praxis.
2. Presidiet ska bestå av två likställda ordförande och tjugofyra vice ordförande. Hälften av presidiets ledamöter ska nomineras av AVS-staternas företrädare och hälften av Europaparlamentets företrädare enligt ett förfarande som fastställs av respektive kammare.
3. Presidiet ska förbereda arbetet i församlingen, följa upp församlingens aktiviteter och resolutioner och etablera alla nödvändiga kontakter med AVS–EU-ministerrådet och AVS–EU-ambassadörskommittén.
4. Presidiet ska ansvara för samordningen av församlingens arbete. ***Presidiet kan utse vissa av sina ledamöter till vice ordförande med ansvar för specifika frågor i enlighet med principen om jämlikhet mellan ledamöter av parlamenten i AVS-staterna och ledamöter av Europaparlamentet.***
5. Presidiet ska på initiativ av sina ordförande sammanträda minst fyra gånger om året, varav två sammanträden ska genomföras under dagarna närmast före församlingens sessioner.
6. Presidiet ska för församlingen lägga fram ett förslag till föredragningslista för överläggningarna. Det ska sörja för att hälften av punkterna på föredragningslistan i möjligaste mån berör frågor av gemensamt intresse.

Det kan föreslå en begränsning av talartiden.

7. Presidiet ska ansvara för att besluta om sammansättningen av och befogenheterna för de ständiga utskott som avses i artikel 25 (nedan kallade de ständiga utskotten).
8. Presidiet ska ansvara för att ge de ständiga utskotten tillstånd att utarbeta rapporter och resolutionsförslag.
9. Presidiet kan även hänvisa frågor till behandling i de ständiga utskotten, vilka därefter kan begära tillstånd att utarbeta en rapport om någon särskild fråga.
10. Presidiet ska ansvara för att övervaka uppföljningen av församlingens resolutioner och beslut. När det gäller resolutioner som har lagts fram av ett ständigt utskott kan presidiet delegera ansvaret för att övervaka uppföljningen till det berörda ständiga utskottets ordförande och föredragande.

11. Presidiet ska ansvara för diskussioner, inom stängda dörrar, om enskilda människorättsfall.
12. Presidiets sammanträden ska inte vara offentliga.

Artikel 3

Andra institutioners närvaro

1. AVS-EU-ministerrådet ska i enlighet med artikel 15 i partnerskapsavtalet inbjudas att för församlingen presentera sin årliga rapport om partnerskapsavtalets genomförande. Denna presentation ska följas av en debatt.
2. AVS-ministerrådet, AVS-ambassadörskommittén, Europeiska unionens råd, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (nedan kallad den höga representanten) och Europeiska kommissionen har efter inbjudan från presidiet rätt att delta i församlingens sessioner.
3. AVS-ministerrådet, Europeiska unionens råd, den höga representanten och Europeiska kommissionen har efter inbjudan från presidiet rätt att delta i presidiets sammanträden när frågor behandlas som hör till deras respektive ansvarsområden.

Artikel 4

Observatörer och andra gäster

1. Följande stater har i egenskap av ständiga observatörer rätt att sända en företrädare för deltagande i församlingens sessioner:
 - a) Stater som är i färd med att ratificera partnerskapsavtalet.
 - b) Stater som är medlemmar i AVS-gruppen.

De ständiga observatörerna får tilldelas ordet under församlingens sessioner.

2. Efter inbjudan från ordförandena och med presidiets tillåtelse har andra organisationer eller organ rätt att som observatörer delta i församlingens sessioner, de ständiga utskottens sammanträden samt regionala parlamentariska möten.

De får, från fall till fall, tilldelas ordet vid sessioner eller utskottens sammanträden med församlingens respektive det berörda utskottspresidiets tillåtelse.

3. Observatörer ska inte ha någon rösträtt, oavsett om de är ständiga observatörer eller inte.
4. Deltagande av andra gäster, med rådgivande status, såsom företrädare för det civila samhället, vid församlingens sessioner, de ständiga utskottens sammanträden och församlingens regionala möten ska godkännas av presidiet från fall till fall.

Artikel 5

Församlingens sessioner

1. Församlingen ska hålla två sessioner om året under en period om tre dagar; dess sessioner ska sammankallas av sina ordförande och sessionerna ska hållas växelvis i en AVS-stat och en EU-medlemsstat, om möjligt den stat som innehar det roterande ordförandeskapet i Europeiska unionens råd.

2. Vid val av plats för sessionerna ska rotation mellan **AVS-gruppens regioner** och EU-medlemsstaterna tas i beaktande.

3. Ordförandena kan efter begäran från presidiet eller AVS-EU-ministerrådet sammankalla församlingen till en extra session.

Artikel 6

Församlingens regionala möten

1. I enlighet med artikel 17.3 i partnerskapsavtalet får församlingen hålla regionala parlamentariska möten. Beslut om sådana möten ska fattas på begäran av presidiet eller de berörda regionerna.

2. Vid tillämpning av denna arbetsordning ska termen "region" beteckna ett område som fastställts av de nationella parlamenten i AVS-staterna. Varje sådant område ska slutgiltigt godkännas av församlingen.

3. En parlamentsledamot från varje AVS-stat i regionen och ett motsvarande antal ledamöter av Europaparlamentet ska delta i regionala möten.

4. Församlingen ska hålla högst tre regionala möten om året, om högst tre dagar vardera. Om fler än två möten hålls ska ett av dessa genomföras i anslutning till en session som äger rum i en AVS-stat. Vid dessa möten ska slutsatser antas i form av en kommuniké. Arbetsordningen ska i tillämpliga delar omfatta även regionala möten.

5. Vid regionala möten ska i första hand regionala eller aktuella frågor behandlas, med tonvikt på regionala strategidokument och landstrategidokument som är relevanta för regionen i fråga. En uppföljningsrapport om varje regionalt möte ska läggas fram vid församlingens nästa session.

6. En rapport om varje AVS-region ska utarbetas före varje regionalt möte och bli föremål för debatt inom ramen för det mötet.

Artikel 7

Föredragningslista

1. Presidiet ska utarbeta ett förslag till föredragningslista för sessionen. Ordförandena ska förelägga församlingen detta förslag för godkännande. Ärendena ska röra utvecklingssamarbetet mellan EU och AVS-länderna enligt partnerskapsavtalet.

Förslaget till föredragningslista för varje session ska omfatta följande typer av frågor:

i) Rapporter från de ständiga utskotten. Dessa begränsas till högst tre per session. Tillåten textlängd på resolutionsförslag som ingår i rapporterna anges i bilaga II till denna arbetsordning.

ii) Brådskande frågor som föreslås av ett ständigt utskott eller läggs fram av presidiet självt. Brådskande frågor ska endast i undantagsfall föras upp på föredragningslistan, och de får inte vara fler än två per session. Övriga frågor ska vidarebefordras till det berörda ständiga utskottet.

iii) Ett tema för en inledande högnivådebatt.

2. En företrädare för en AVS-stat, en politisk grupp eller tio ledamöter har rätt att lägga fram resolutionsförslag som rör brådskande frågor. Dessa måste begränsas till de brådskande frågor som finns upptagna på föredragningslistan för sessionen i fråga, och texten får inte vara längre än vad som anges i bilaga II. Resolutionsförslagen ska läggas fram senast fyra veckor före öppnandet av den session vid vilken de ska diskuteras och gå till omröstning.

3. Vid brådskande frågor får ordförandena, mellan två sammanträden i presidiet, använda det skriftliga förfarandet och/eller det förenklade skriftliga förfarandet för att ändra förslaget till föredragningslista.

4. Resolutionsförslag om brådskande frågor ska inges till presidiet. Presidiet ska för varje resolutionsförslag som uppfyller villkoren i punkt 2 kontrollera att det är upptaget på föredragningslistan och finns tillgängligt på engelska och franska. Presidiets förslag ska föreläggas församlingen för godkännande.

5. Presidiet ska hänvisa resolutionsförslagen om brådskande frågor till det ansvariga utskottet för kännedom.

Artikel 8

Beslutförhet

1. Församlingen är beslutför när en tredjedel av företrädarna för AVS-staterna och en tredjedel av företrädarna för Europaparlamentet är närvarande.

2. Alla omröstningar ska betraktas som giltiga oavsett antalet röstande såvida inte ordföranden innan omröstningen inleds och på en begäran från minst tio ledamöter fastslår att beslutförhet inte råder. Om beslutförhet inte råder ska omröstningen tas upp på föredragningslistan för nästa sammanträde.

Artikel 9

Ordförandeskap vid sammanträden

1. Ordförandena ska för vart och ett av församlingens sammanträden gemensamt besluta om vem av dem som ska leda sammanträdet.

2. Ordföranden ska öppna, avbryta och avsluta församlingens sammanträden. Han eller hon ska se till att arbetsordningen efterlevs, upprätthålla sammanträdesordningen, ge talare ordet, förklara debatter för avslutade, förrätta omröstningar samt tillkännage omröstningsresultat.

3. Ordföranden får yttra sig i en debatt endast för att sammanfatta debatten eller för att upprätthålla ordningen. Om ordföranden önskar delta i en debatt ska vederbörande lämna ordförandeposten.

4. De två ordförandena får låta sig företrädas av en vice ordförande som leder sammanträdet i deras ställe.

Artikel 10

Fördelning av platser

Europaparlamentets ledamöter ska placeras i bokstavsordning efter namn, och AVS-staternas företrädare i bokstavsordning efter land, varvid varje ny session ska inledas med nästföljande bokstav i alfabetet.

Artikel 11

Officiella språk

1. Församlingens officiella språk ska vara bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska.

Vid alla möten som genomförs i Europaparlamentets ordinarie arbetslokaler ska tolkning tillhandahållas till de arbetsspråk som används av de ledamöter av Europaparlamentet som faktiskt närvarar. Vid alla möten som hålls utanför Europaparlamentets ordinarie arbetslokaler ska tolkning tillhandahållas i enlighet med Europaparlamentets egna föreskrifter, som ingår i de sammanträdesbestämmelser för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen och dess organ som fastställts i beslutet av Europaparlamentets presidium av den 10 februari 2003 ⁽¹⁾. Vid varje möte ska översättningar till engelska och franska tillhandahållas.

2. Alla akter som församlingen antar ska offentliggöras på de officiella språken. Förberedande dokument och arbetsdokument ska offentliggöras åtminstone på engelska och franska.

Artikel 12

Offentliga förhandlingar

Församlingens sessioner ska vara offentliga såvida inte församlingen beslutar annorlunda.

Artikel 13

Protokoll

1. Protokollet från varje sammanträde, innehållande församlingens beslut och namnen på talarna, ska delas ut vid nästa sammanträde.

2. Protokollen ska offentliggöras av Europaparlamentet i *Europeiska unionens officiella tidning* och av **AVS-sekretariatet** på det sätt som **detta** finner lämpligt. Protokollet från närmast föregående sessions sista sammanträde ska framläggas för justering i början av nästa session, och eventuella rättelser därtill ska offentliggöras av Europaparlamentet i *Europeiska unionens officiella tidning* och av **AVS-sekretariatet** i den form **detta** finner lämpligt.

Artikel 14

Ordförandenas uttalanden och pressmeddelanden

1. Ordförandena får offentliggöra gemensamma brådskande uttalanden om alla frågor som rör partnerskapet mellan AVS-länderna och EU, efter att om möjligt ha samrått med presidiets ledamöter genom det skriftliga förfarandet och/eller det förenklade skriftliga förfarandet. Sådana uttalanden ska bygga på eventuella befintliga resolutioner och förklaringar. Ordförandena ska först underrätta presidiet om sådana uttalanden så snart de har offentliggjorts, så att de kan bli föremål för diskussion, och därefter så snart som möjligt underrätta samtliga ledamöter i församlingen.
2. Pressmeddelanden ska avfattas på engelska och franska. De ska inte betraktas som officiella handlingar.

Artikel 15

Rätt att tala

1. Ingen ledamot i församlingen har rätt att tala utan att först ha tilldelats ordet av ordföranden. Företrädarna för de länder som omnämnts i resolutioner eller i debatter ska ha rätt att svara inom den tidsfrist som tilldelas dem.
2. Talartiden för debatter i församlingen ska fördelas jämnt mellan företrädare för Europaparlamentet och företrädare för AVS-staterna. På förslag från ordföranden kan församlingen besluta att begränsa talartiden. Ledamöterna får utveckla sina inlägg i skriftliga förklaringar med en textlängd om högst 2 000 tecken. Skriftliga förklaringar ska arkiveras på sitt originalspråk.
3. Bland Europaparlamentets företrädare ska talartiden fördelas i enlighet med d'Hondtsystemet.

⁽¹⁾ Se bilaga IV.

4. AVS-EU-ministerrådets medlemmar eller deras utsedda företrädare samt företrädare för de organ och institutioner som avses i artikel 3.2 ska tilldelas ordet om de så begär.

4a. Europaparlamentets generalsekreterare och generalsekreteraren i AVS-sekretariatet får tala vid presidietts sammanträden och församlingens sessioner, om de blivit vederbörligen bemyndigade av sina respektive kammare och om den medordförande som är ordförande för dessa sammanträden och sessioner gett dem ordet.

5. Med undantag för det fall som anges i punkt 6 får en talare avbrytas endast av ordföranden och endast om talaren överskrider den tilldelade talartiden.

6. Om en talare avviker från ämnet ska ordföranden återkalla honom eller henne till ordningen. Fortsätter talaren att avvika från ämnet kan ordföranden frånta honom eller henne ordet för en tid som han eller hon finner lämplig.

Artikel 16

Rösträtt och omröstningsmetoder

1. Varje röstberättigad ledamot har endast en röst, som inte får överlåtas.
2. Församlingen ska i regel förrätta omröstning med handuppräckning. Om resultatet av omröstningen med handuppräckning är oklart ska en ny omröstning förrättas genom användning av färgade kort eller på elektronisk väg.
3. Församlingen ska rösta i slutet omröstning om minst tio ledamöter ingivit en skriftlig begäran härom senast kl. 10.00 den dag då omröstningen ska äga rum.
4. För att anta ett beslut ska det krävas en majoritet av de avgivna rösterna. Om minst fem ledamöter senast kl. 10.00 den dag då omröstningen ska äga rum begär att en separat omröstning ska förrättas ska AVS-staternas parlamentsledamöter och Europaparlamentets ledamöter rösta var för sig enligt en roterande ordning. För att anta ett beslut under dessa omständigheter ska det krävas en majoritet av de avgivna rösterna från såväl AVS-staternas parlamentsledamöter som Europaparlamentets ledamöter.
5. Om lika röstetal uppkommer ska förslaget anses som icke antaget. Det kan emellertid läggas fram igen vid församlingens nästa session.
6. Enskilda delar av ett stycke eller ändringsförslag ska gå till separat omröstning om det senast kl. 10.00 den dag då omröstningen ska äga rum har inkommit en sådan begäran från minst fem ledamöter.
7. Varje begäran av det slag som avses i punkterna 3, 4 och 6 får återkallas av den ledamot som ingivit den när som helst innan omröstning sker.

Artikel 17

Röstförklaringar

Varje ledamot har rätt att avge en muntlig röstförklaring om den slutliga omröstningen som inte får vara längre än en och en halv minut eller inge en skriftlig röstförklaring på högst 200 ord. Skriftliga förklaringar ska arkiveras på originalspråket.

Artikel 18

Församlingens resolutioner

1. Församlingen ska rösta om de resolutionsförslag som de ständiga utskotten har lagt fram i sina rapporter i enlighet med artikel 7.
2. Församlingen ska i förekommande fall även rösta om resolutionsförslagen om brådskande frågor i enlighet med artikel 7.

3. Ordföranden ska i förekommande fall uppmana dem som framlagt resolutionsförslag om brådskande frågor att utarbeta en kompromissresolution i fall deras förslag liknar varandra. Efter debatten ska varje kompromissresolution med tillhörande ändringsförslag gå till omröstning i församlingen. När en kompromissresolution har antagits ska alla övriga resolutioner om samma ämne bortfalla.

4. De resolutioner som antas av församlingen ska vidarebefordras till Europeiska kommissionen, AVS-EU-ministerrådet och andra berörda parter. Europeiska kommissionen och AVS-EU-ministerrådet ska vid församlingens nästa session redogöra för uppföljningen av de antagna resolutionerna.

Artikel 19

Ändringsförslag

1. En röstberättigad AVS-företrädare, en politisk grupp eller tio ledamöter har rätt att lägga fram ändringsförslag. Dessa ska avse den text de avser att ändra och ska inges skriftligen. Ordföranden ska på grundval av dessa kriterier avgöra om de är tillåtliga.

2. Tidsfristen för att inge ändringsförslag ska tillkännages vid sessionens början.

3. När en omröstning genomförs ska ändringsförslagen ha företräde framför den text de avser.

4. Om två eller fler ändringsförslag har lagts fram till samma del av en text ska det ändringsförslag som avviker mest från den ursprungliga texten gå till omröstning först. Muntliga ändringsförslag är tillåtna endast om de justerar sakfel eller språkliga fel. För alla övriga muntliga ändringsförslag krävs församlingens medgivande. Ett muntligt ändringsförslag ska inte beaktas om tio ledamöter motsätter sig detta genom att ställa sig upp.

Artikel 20

Frågor för skriftligt besvarande

1. Alla ledamöter av församlingen har rätt att till AVS-EU-ministerrådet eller Europeiska kommissionen ställa frågor för skriftligt besvarande.

2. Frågorna ska inges skriftligen till presidiet, som avgör om de är tillåtliga och, i fall de är tillåtliga, vidarebefordrar dem till AVS-EU-ministerrådet eller Europeiska kommissionen, allt efter omständigheterna. AVS-EU-ministerrådet eller Europeiska kommissionen ska uppmanas att lämna ett skriftligt svar inom en frist på två månader från och med den dag frågan vidarebefordrades.

3. Frågor som har besvarats ska tillsammans med svaren offentliggöras av Europaparlamentet i *Europeiska unionens officiella tidning* och av var och en av AVS-staterna på det sätt som respektive stat finner lämpligt.

4. Frågor som inte har besvarats inom den fastställda tidsfristen ska offentliggöras på samma sätt, med angivande av att de ännu är obesvarade.

Artikel 21

Frågestund

1. Frågestunder med AVS-EU-ministerrådet och Europeiska kommissionen ska hållas vid varje session vid tidpunkter som presidiet bestämmer i syfte att tillse att båda dessa institutioner företräds på högsta nivå.

2. Varje ledamot av församlingen har rätt att ställa en fråga till AVS-EU-ministerrådet och en till Europeiska kommissionen. Frågor som ingivits av flera personer ska presenteras av endast en ledamot.

3. Frågorna ska inges skriftligen till presidiet inom en av detta fastställd tidsfrist.
4. I brådskande fall, och med berörd institutions samtycke, kan ordförandena eller presidiet besluta att ta upp frågan på föredragningslistan även efter det att den av presidiet fastställda tidsfristen har löpt ut.
5. Ordförandena för församlingen ska avgöra frågors tillåtlighet. Deras beslut ska grunda sig på partnerskapsavtalets ramar och innehåll. Frågor som har samband med ämnen som redan är uppsatta på föredragningslistan för diskussion med den berörda institutionen ska förklaras otillåtliga. Frågor som förklarats tillåtliga ska vidarebefordras till AVS-EU-ministerrådet eller Europeiska kommissionen. Ordförandena ska besluta om ordningsföljden för frågorna. Frågeställaren ska omedelbart underrättas om deras beslut.
6. Frågorna ska inte vara längre än 100 ord. Frågan ska vara utformad som en fråga och inte som ett påstående.
7. Församlingen ska under varje session avsätta särskild tid för behandling av frågor till AVS-EU-ministerrådet och Europeiska kommissionen. Frågor som inte hinner besvaras ska besvaras skriftligen om inte frågeställaren drar tillbaka sin fråga.
8. En fråga får besvaras endast om frågeställaren är närvarande eller skriftligen har meddelat ordförandena före frågestunden om vem som är hans eller hennes ersättare.
9. Om varken frågeställaren eller dennes ersättare är närvarande ska frågan besvaras skriftligen.
10. AVS-EU-ministerrådet eller Europeiska kommissionen ska i förväg tillhandahålla skriftliga svar. En kort följdfråga får ställas av den ursprungliga frågeställaren om denne är närvarande, eller av dennes ersättare om den ursprungliga frågeställaren skriftligen meddelat ordförandena före frågestunden om vem som är ersättaren. Ordföranden har rätt att avvisa alla frågor som inte har något samband med den ursprungliga frågan. Om tiden tillåter det får andra frågor därefter ställas av ledamöter som påkallat ordförandens uppmärksamhet till AVS-EU-ministerrådet eller Europeiska kommissionen.
11. Om minst tio av församlingens ledamöter så begär kan AVS-EU-ministerrådets eller Europeiska kommissionens svar följas av en debatt. Ordföranden ska fastställa en tidsfrist för denna debatt.

Artikel 22

Rapport om AVS-EU-ministerrådets genomförande av partnerskapsavtalet

Rapporten om AVS-EU-ministerrådets genomförande av partnerskapsavtalet, omfattande bland annat de åtgärder som vidtagits till följd av församlingens resolutioner och rekommendationer, ska tryckas på de officiella språken och delas ut inför en årlig debatt i församlingen.

Artikel 23

Kontroll av partnerskapsavtalets genomförande

Utan att det påverkar de rapporter om regioner som avses i artikel 6 kan församlingen på förslag från presidiet utse en AVS-föredragande och en EU-föredragande vilka ska utarbeta en rapport om en viss region, eller om andra ärenden som rör genomförandet av partnerskapsavtalet.

*Artikel 24***AVS–EU-ministerrådets begäranden om yttranden**

1. Om församlingen uppmanas att yttra sig över ett beslut eller förslag till beslut, en resolution, en rekommendation eller ett yttrande från AVS–EU-ministerrådet ska begäran i det avseendet vidarebefordras till presidiet, som ska förelägga församlingen ärendet tillsammans med en rekommendation.
2. Om AVS–EU-ministerrådet förklarar ett ärende som brådskande kan presidiet fatta ett slutgiltigt beslut.

*Artikel 25***Ständiga utskott**

1. Församlingen ska inrätta tre ständiga utskott ⁽¹⁾ som inom ramen för genomförandet av partnerskapsavtalet ansvarar för följande:
 - Främjande av demokratiseringsprocesser genom dialog och samråd.
 - Ekonomiska och finansiella frågor, handelsfrågor och genomförande av Europeiska utvecklingsfonden.
 - Samhälls- och miljöfrågor.
2. I enlighet med de allmänna arrangemangen för församlingens funktionssätt ska de ständiga utskotten bestå av ledamöter av församlingen enligt artikel 1 och vara av strikt gemensam karaktär.
3. De ständiga utskotten ska ha en arbetsordning som antas av församlingen på förslag från presidiet.

*Artikel 26***Tillfälliga uppföljningskommittéer**

1. Presidiet får på förslag från församlingen tillsätta tillfälliga uppföljningskommittéer för särskilda ämnen med koppling till partnerskapsavtalet eller frågor som omfattas av det. Högst två sådana kommittéer får finnas samtidigt. Uppföljningskommittéerna ska avsluta sitt arbete inom ett år.
2. Presidiet ska bestämma kommittéernas uppgifter, sammansättning och mandat.

*Artikel 27***Seminarier**

1. Församlingen ska "underlätta ökad förståelse mellan Europeiska unionens medlemsstater och AVS-staternas befolkningar och öka allmänhetens kunskap om utvecklingsfrågor"; därför ska den med jämna mellanrum anordna seminarier i både Europeiska unionen och AVS-staterna.
2. Seminarierna ska anordnas av presidiet och ska framför allt göra det möjligt att bjuda in personer som kan ge församlingen förstahandsinformation om politiska, ekonomiska, sociala och kulturella frågor av intresse.
3. Upp till tre seminarier ska hållas dagen innan varje församlingssession öppnas. Varje föredragande ska vid sessionen framföra en kort muntlig rapport, eventuellt följt av en debatt.

⁽¹⁾ För mer detaljerade regler se bilaga I.

Artikel 28

Tjänsteresor och delegationer

1. Presidiet får inom de budgetmässiga ramarna fatta beslut om att genomföra informations- och undersökningsresor till AVS-stater, EU-medlemsstater eller internationella organisationer. Presidiet eller församlingen får också besluta att sända gemensamma valobservatörsdelegationer till president- eller parlamentsval på inbjudan av ett berört land, under förutsättning att säkerhetsaspekterna kan tillgodoses och att detta, om Europaparlamentets ledamöter berörs, överensstämmer med Europaparlamentets egna föreskrifter. I enlighet med det nära samarbete som föreskrivs i artikel 29 får presidiet sända delegationer till möten i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och möten mellan arbetsmarknadens parter, även då dessa möten äger rum utanför Bryssel.

En rapport ska läggas fram för presidiet och vid församlingens nästa session. Vid presidiets nästa sammanträde ska de rekommendationer som ingår i rapporten följas upp konkret.

2. Ordförandena eller vice ordförandena får för församlingens räkning, var och en för sig eller tillsammans, delta i möten på hög nivå eller i möten i internationella parlamentariska organ då de inbjuds att delta i egenskap av ordförande respektive vice ordförande. Vid dessa tjänsteresor ska ordföranden representera församlingen som helhet, och arbetet ska återspegla gemensamma AVS-EU-intressen.

Artikel 29

Samråd med det civila samhället

Församlingen ska vidta åtgärder för att säkerställa att AVS-staterna och Europeiska unionen har regelbundna kontakter och samråd med företrädare för näringslivet och arbetsmarknadens parter och med andra företrädare för det civila samhället i AVS-staterna och Europeiska unionen för att inhämta deras åsikter angående genomförandet av partnerskapsavtalets mål. Dessa företrädare för det civila samhället ska ges tillfälle att delta i regionala möten, i de ständiga utskottens sammanträden och i seminarier. Presidiet ska för varje fall undersöka de omständigheter under vilka inbjudningar bör skickas till dessa företrädare.

Artikel 30

Hedersordförande

På förslag av presidiet får församlingen i undantagsfall tilldela en av sina tidigare ordförande titeln hedersordförande. Denna hedersbetygelse är ett uttryck för församlingens erkännande av de betydande tjänster personen i fråga har utfört under sin mandattid i församlingen till gagn för församlingens intressen.

Artikel 31

Sekretariat

Europaparlamentets generalsekreterare och generalsekreteraren i AVS-sekretariat ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att bistå församlingen och säkerställa att arbetet fortgår utan störningar. ***De får utse en högre tjänsteman från sitt respektive sekretariat att företräda dem som en av församlingens generalsekreterare.*** De ska vara ansvariga inför presidiet.

Artikel 32

Budgetförordning

Församlingen ska anta sin budgetförordning på grundval av ett förslag från presidiet.

Artikel 33

Tolkning av arbetsordningen

Ordföranden eller, på dennes begäran, presidiet ska fatta beslut i frågor som rör tolkningar av arbetsordningen.

*Artikel 34***Ordningsfrågor**

1. En ledamot får ta upp en ordningsfråga eller ett förslag som rör förfaranden. Sådana inlägg ska ges förtur. Inlägg som rör ordningsfrågor eller förslag som rör förfaranden får vara i högst två minuter.
2. Ordföranden får på begäran ge ordet i högst två minuter till en ledamot som har invändningar mot inlägget.
3. Inga ytterligare talare får höras.
4. Ordföranden ska meddela sitt beslut beträffande en ordningsfråga eller ett förslag som rör förfaranden. Han eller hon får först rådgöra med presidiet.

*Artikel 35***Ändringar av arbetsordningen**

1. Församlingen ska på grundval av ändringsförslag från presidiet och efter att ha hört utskottet för politiska frågor fatta beslut om ändringar av denna arbetsordning.
 2. Ändringsförslag till arbetsordningen ska antas endast om de erhåller en majoritet av rösterna i var och en av församlingens två grupper.
 3. Om inget annat beslutats vid omröstningen, ska ändringar av arbetsordningen träda i kraft första dagen av den session som hålls efter att ändringarna antagits.
-

BILAGA I

De ständiga utskottens befogenheter, ansvarsområden, sammansättning och förfaranden*Artikel 1*

Det ska finnas tre ständiga parlamentsutskott med följande befogenheter och ansvarsområden:

I. UTSKOTTET FÖR POLITISKA FRÅGOR

Detta utskott ska vara behörigt i följande frågor:

1. Den politiska dialogen (artikel 8 i partnerskapsavtalet AVS–EU), utvecklingsfrågor och institutionella frågor.
2. Respekten för och främjandet av mänskliga rättigheter, demokrati och god förvaltning (artikel 9 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
3. Fredsskapande åtgärder, konfliktförebyggande och konfliktlösning (artikel 11 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
4. Migrationsfrågor (artikel 13 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
5. Församlingens förbindelser med relevanta internationella organisationer.

Utskottet ska samordna arbetet med informations- och undersökningsresor, inbegripet valobservatörsdelegationer, i enlighet med artikel 28 i församlingens arbetsordning.

II. UTSKOTTET FÖR EKONOMISK UTVECKLING, FINANSER OCH HANDEL

Detta utskott ska vara behörigt i följande frågor:

1. Ekonomisk utveckling och handelssamarbete samt kapacitetsuppbyggnad för utveckling och partnerskap.
2. Makroekonomiska reformer och strukture reformer, sektorsinriktad ekonomisk utveckling samt turism (artiklarna 22–24 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
3. De nya handelsavtalen mellan AVS-staterna och EU, marknadstillträde och gradvis integrering av AVS-staterna i den globala ekonomin (artiklarna 34–37 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
4. Handel och arbetsnormer (artikel 50 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
5. Landsbygdsutveckling, fiske och livsmedelssäkerhet (artiklarna 53 och 54 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
6. Samtliga frågor som rör samarbete för utvecklingsfinansiering, bl.a. uppföljning av genomförandet av Europeiska utvecklingsfonden.

III. UTSKOTTET FÖR SOCIALA FRÅGOR OCH MILJÖ

Detta utskott ska vara behörigt i följande frågor:

1. Social och humanitär utveckling.
2. Social infrastruktur och sociala tjänster, inbegripet hälsovårds- och utbildningsfrågor (artikel 25 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
3. Ungdomsfrågor och kulturella frågor (artiklarna 26 och 27 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
4. Jämställdhetsfrågor (artikel 31 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
5. Miljö och naturresurser (artikel 32 i partnerskapsavtalet AVS–EU).

Artikel 2

1. Varje ledamot av församlingen ska ha rätt att vara ledamot av ett av de ständiga utskotten.
2. Utskotten ska bestå av 52 ledamöter och utgöras av lika delar ledamöter av, å ena sidan, Europaparlamentet och, å andra sidan, parlamenten i AVS-staterna. Om antalet AVS-stater ökar ska antalet ledamöter av de ständiga utskotten öka i proportion till detta.
3. Ledamöterna får, på inbjudan av utskottets presidium eller om den fråga som diskuteras rör deras land eller region, även delta med rådgivande status i sammanträden i de utskott de inte är ledamöter av.
4. Företrädare som inte är parlamentsledamöter får delta endast om den fråga som diskuteras rör deras land. De ska emellertid inte ha rösträtt.
5. Om inte ett utskott beslutar annorlunda ska alla sammanträden vara offentliga.

Artikel 3

1. Utskottens sammansättning ska i möjligaste mån spegla församlingens sammansättning.
2. Utskotten ska bland sina ledamöter välja ett utskottspresidium för ett år i taget.
3. Utskottets presidium ska bestå av två ordförande (en företrädare för Europaparlamentet och en för AVS-staterna) och fyra vice ordförande (två företrädare för AVS-staterna och två för Europaparlamentet).
4. Utskotten ska ledas gemensamt av en ledamot av Europaparlamentet och en parlamentsledamot från AVS-staterna.
5. Utskotten får utse föredragande för behandling av särskilda frågor inom deras behörighetsområde och utarbetande av rapporter som ska läggas fram för församlingen, med tillstånd från presidiet, i enlighet med artikel 2 i arbetsordningen.

I rapporterna får förslagen till resolutioner åtföljas av en motivering på högst fyra sidor.

6. De ständiga utskotten får diskutera andra punkter på föredragningslistan utan rapport och skriftligen underrätta presidiet om att punkterna diskuterats.
7. Utskotten ska också bidra till dialogen med icke-statliga aktörer i enlighet med artikel 17.3 i partnerskapsavtalet, framför allt med hjälp av utfrågningar.
8. Utskotten ska till församlingen rapportera om sin verksamhet.

Artikel 4

1. Utskotten ska sammanträda när de sammankallats av sina ordförande, dock högst fyra gånger per år, varav två gånger under församlingens session.
 2. Alla ledamöter får lägga fram ändringsförslag för behandling i utskottet. Vad gäller förfarandet ska artiklarna 3 (andra institutioners närvaro), 4 (observatörer), 8 (beslutförhet), 9 (ordförandeskap vid sammanträden), 16 (rösträtt och omröstningsmetoder) och 29 (samråd med det civila samhället) i församlingens arbetsordning även tillämpas på utskottens sammanträden, med nödvändiga anpassningar.
-

*BILAGA II***Textlängd**

Följande begränsningar vad gäller textlängd ska tillämpas på texter som lämnas in för översättning och kopiering:

- Motiveringar, förberedande arbetsdokument och redogörelser för informations- och undersökningsresor: sex sidor.
- Resolutionsförslag som ingår i rapporterna samt brådskande frågor: fyra sidor, inklusive skäl men exklusive beaktandedel.

Med en sida avses en textsamling med 1 500 tecken (exklusive mellanslag).

Presidiet får genom ett enkelt beslut ändra denna bilaga.

*BILAGA III***De politiska gruppernas sammanträden**

Europaparlamentets politiska grupper, liksom ledamöter av Europaparlamentet och av parlamenten i AVS-staterna baserade på politisk tillhörighet, får sammanträda i anslutning till – men inte under – församlingens sessioner. Tolkning ska tillhandahållas vid sådana sammanträden.

BILAGA IV

Europaparlamentets bestämmelser om tolkning och översättning (artikel 11 i den här arbetsordningen)Tolkning och översättning ⁽¹⁾

a) Vid varje sammanträde som äger rum på Europaparlamentets ordinarie arbetsorter gäller följande:

- i) Tolkning ska tillhandahållas på de arbetsspråk som används av de europeiska ledamöter av den gemensamma parlamentariska församlingen som faktiskt närvarar.
- ii) Med faktisk närvaro enligt denna punkt avses de berörda ledamöternas deltagande i samtliga sammanträden under en session samt deras deltagande i presidets och de ständiga utskottens sammanträden.
- iii) Vid varje sammanträde ska översättningar till engelska och franska tillhandahållas.

b) Vid varje sammanträde som äger rum utanför Europaparlamentets ordinarie arbetsorter gäller följande:

- i) För den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen ska som en allmän regel tolkning på engelska, franska, tyska, spanska, italienska och portugisiska tillhandahållas. Andra språk kan i undantagsfall komma i fråga för särskilda möten (t.ex. det språk som används av rådets ordförandeskap).

Om det två veckor före ett utsatt möte fastställs att färre än tre ledamöter som använder ett av dessa enskilda språk kommer att närvara, ska tolkning på det eller de berörda språken inte tillhandahållas.

Deltagande ska bekräftas på följande sätt:

— För sammanträden utanför Europeiska unionen: genom bokning av en flygbiljett på den resebyrå som Europaparlamentet anlitar.

— För möten inom Europeiska unionen: på grundval av de förteckningar som de politiska grupperna lämnar in till det europeiska gemensamma sekretariatet, tillsammans med bokning av färdbiljett och/eller hotellrum.

- ii) Tolkning ska tillhandahållas på de språk som planerats när ett möte väl har inletts, även om färre än tre ledamöter som använder ett visst språk förblir närvarande under det specifika mötet.
- iii) Aktiv och passiv tolkning kan tillhandahållas också på värdlandets språk om detta är ett officiellt EU-språk, även om detta språk inte skulle ingå i språkprofilen för tolkning för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens session enligt bestämmelserna i led i.
- iv) Vid varje sammanträde ska översättningar till engelska och franska tillhandahållas.

⁽¹⁾ Se även riktlinjerna för flerspråkigheten, framför allt artiklarna 2.2 och 8.2.

UPPFÖRANDEKOD FÖR LEDAMÖTER AV DEN GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS-EU-FÖRSAMLINGEN SOM DELTAR I VALOBSERVATÖRSDELEGATIONER

Inledning

Internationell valövervakning accepteras i stor utsträckning i hela världen. Valövervakning utförs av mellanstatliga och internationella icke-statliga organisationer och sammanslutningar och syftar till en opartisk och korrekt bedömning av hur valförfarandet hanteras. Denna bedömning ska vara till nytta för befolkningen i det land där valet hålls och för det internationella samfundet.

När den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen deltar i valövervakning bör dess delegation ingå i långsiktiga observatörsuppdrag som organiseras av partner med erkänd kapacitet, såsom EU:s valobservatörsuppdrag (EU-EOM), OSSE/ODIHR och Afrikanska unionen.

I denna uppförandekod anges den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens allmänna principer för genomförande av valobservatörsuppdrag. Den kompletterar den uppförandekod för internationella valobservatörsuppdrag som bifogas.

Ledamöter som utses till att delta i någon av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens valobservatörsdelegationer ska underteckna och följa den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens uppförandekod, vilket är en förutsättning för deltagande i denna valobservatörsdelegation.

Allmänna principer

Ledamöter av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen är bundna av uppförandekoden för internationella valobservatörsuppdrag, som fastställer följande allmänna uppföranderegler:

- Respekt för suveränitet och internationella mänskliga rättigheter.
- Respekt för landets lagar och valorganens behörighet.
- Strikt politisk opartiskhet under hela uppdraget.
- Respekt för det internationella valobservatörsuppdragets integritet.
- Inga störningar av valförfarandet.
- Tillhandahållande av lämpliga identitetshandlingar.
- Korrekta observationer och professionella slutsatser.
- Inga kommentarer till allmänheten eller medier före valobservatörsuppdragets samlade uttalande.
- Samarbete med andra valobservatörer.
- Ett korrekt uppträdande.

Mer specifikt gäller följande:

1. Ledamöterna ska vara strikt politiskt opartiska under allt arbete i delegationen.
2. Ledamöterna ska delta fullt ut i allt delegationsarbete, från den första genomgången till den avslutande presskonferensen.
 - Det ska hållas obligatoriska förebereidande möten på plats kort före uppdraget, i vilka alla delegationsmedlemmar bör delta.
 - Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens delegationer bör komma till det land där valet hålls tre eller fyra dagar före valdagen och inte lämna landet förrän efter valdagen.
 - Delegationens arbete ska pågå från den första genomgången till den avslutande presskonferensen. Medordförandena för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens delegation, eller en utsedd delegationsmedlem, ska alltid delta i den avslutande presskonferensen.

- Medlemmar av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens delegationer ska följa det överenskomna programmet (inbegripet genomgångar, avrapporteringar och planerade möten).
 - Ledamöter som planerar att ingå i en valobservatörsdelegation ska se till att de kommer att vara tillgängliga för en eventuell andra valomgång.
3. Endast ledamöter har rätt att ingå i en valobservatörsdelegation, och de ska åtföljas av personal från Europaparlamentets respektive AVS-ländernas generalsekretariat. Ingen annan får vara medlem av en sådan delegation eller åtfölja den.
4. Ledamöter som för första gången deltar i en valobservatörsdelegation bör delta i ett informationsmöte om valobservatörsdelegationer.
5. Delegationsmedlemmarna ska spela en aktiv roll på själva valdagen, besöka vallokaler och observera deras öppnande och stängning, valförfarandet och rösträkningen.
6. Delegationsmedlemmarna får förklara valobservatörsdelegationens karaktär och verksamhet. När det gäller alla övriga frågor som rör valobservatörsdelegationen bör delegationsmedlemmarna avstå från att lämna kommentarer till allmänheten eller medierna före den gemensamma presskonferensen och i stället hänvisa medierna eller andra intresserade till
- den presskonferens som hålls strax efter valdagen tillsammans med företrädare för det internationella valobservatörsuppdraget,
 - ordföranden för det internationella valobservatörsuppdraget,
 - medordförandena för den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens valobservatörsdelegation.

BESTÄMMELSER VID ÖVERTRÄDELSE AV DENNA UPPFÖRANDEKOD

Vid en allvarlig överträdelse av denna uppförandekod gäller följande:

- Medordförandena för den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens valobservatörsdelegation ska ha rätt att utesluta den berörda delegationsmedlemmen från delegationen.
- Delegationen får, genom omröstning separat för de båda ingående kamrarna och med majoritet av de avgivna rösterna, avsluta mandatet för någondera av delegationens medordförande om den anser att han eller hon allvarligt misskött sig.
- Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens båda medordförande ska informeras och i sin tur informera ordföranden för den berörda politiska gruppen (eller presidiet när det gäller grupplösa ledamöter), om den berörda delegationsmedlemmen är ledamot av Europaparlamentet, eller talmannen i parlamentet i AVS-ursprungslandet, om den berörda delegationsmedlemmen är parlamentsledamot i ett AVS-land.
- Ledamoten kan uteslutas från deltagande i valobservatörsdelegationer under en fyraårsperiod.

Datum _____

Namn _____

Underskrift _____

BILAGA I

UPPFÖRANDEKOD FÖR INTERNATIONELLA VALOBSERVATÖRS-UPPDRAG

Internationell valövervakning accepteras i stor utsträckning i hela världen. Valövervakning utförs av mellanstatliga och internationella icke-statliga organisationer och sammanslutningar och syftar till en opartisk och korrekt bedömning av hur valförloppet hanteras. Denna bedömning ska vara till nytta för befolkningen i det land där valet hålls och för det internationella samfundet. Mycket är därför beroende av att man garanterar den internationella valövervakningens integritet. Alla som deltar i internationella valobservatörsuppdrag måste underteckna och följa denna uppförandekod, inklusive valobservatörer som arbetar under längre eller kortare tid, medlemmar av utvärderingsdelegationer, specialiserade observatörsgrupper och ledarna för uppdragen.

Respekt för suveränitet och internationella mänskliga rättigheter

Val är ett uttryck för den suveränitet som befolkningen i ett land har. Att denna suveränitet fritt kommer till uttryck ligger till grund för de styrandes auktoritet och legitimitet. Medborgarnas rätt att rösta och väljas vid regelbundna och verkliga val utgör en internationellt erkänd mänsklig rättighet. Den kräver också att ett antal grundläggande fri- och rättigheter kan utövas. Valobservatörerna måste respektera värdlandets suveränitet och dess befolknings mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.

Respekt för landets lagar och valorganens behörighet

Valobservatörerna måste respektera värdlandets lagar och auktoriteten hos de organ som har till uppgift att administrera valförloppet. Valobservatörerna måste följa alla lagenliga anvisningar från landet regerings-, säkerhets- och valmyndigheter. De måste också inta en respektfull hållning gentemot valförrättare och nationella myndigheter. Valobservatörerna måste notera om lagar, förordningar eller statens eller valförrättarnas handlingar på ett olämpligt sätt försvårar eller förhindrar utövandet av de valanknutna rättigheter som garanteras i lag, författning eller tillämpliga internationella instrument.

Respekt för det internationella valobservatörsuppdragets integritet

Valobservatörerna måste respektera och skydda det internationella valobservatörsuppdragets integritet. Detta innebär efterlevnad av denna uppförandekod, skriftliga instruktioner (som mandat, direktiv och riktlinjer) och muntliga instruktioner från valobservatörsuppdragets ledning. Valobservatörerna måste delta i valobservatörsuppdragets samtliga genomgångar, utbildningar och avrapporteringar, sätta sig in i vallagen, förordningar och annan relevant lagstiftning enligt valobservatörsuppdragets anvisningar och noggrant följa de metoder som valobservatörsuppdraget använder. Valobservatörerna måste också informera valobservatörsuppdragets ledning om eventuella egna intressekonflikter och om eventuellt olämpligt uppförande som de iakttar hos andra valobservatörer som deltar i uppdraget.

Strikt politisk opartiskhet under hela uppdraget

Valobservatörerna måste vara strikt opartiska under hela uppdraget, även på sin fritid i värdlandet. De får inte uttrycka eller uppvisa någon partiskhet eller några preferenser gentemot nationella myndigheter, politiska partier och kandidater, i folkomröstningsfrågor eller i samband med några omstridda frågor under valförloppet. Valobservatörerna får inte heller ägna sig åt någon verksamhet som rimligen skulle kunna upplevas som gynnande av eller ensidigt stöd för någon politisk kandidat i värdlandet, till exempel genom att bära eller visa någon sidas symboler, färger eller paroller eller ta emot någonting av värde från politiska kandidater.

Inga störningar av valförloppet

Valobservatörerna får inte störa någon del av valförloppet, inklusive förfaranden före val, röstning, rösträkning, upprättande av valresultat och förfaranden efter valdagen. Såvida detta inte är förbjudet enligt lag får valobservatörerna, utan att störa, göra valförrättare på plats uppmärksamma på missförhållanden, bedrägerier eller allvarliga problem. Valobservatörerna får ställa frågor till valförrättare, företrädare för politiska partier och andra valobservatörer i vallokaler samt svara på frågor om sin egen verksamhet, så länge de inte stör valförloppet. När de svarar på frågor bör de inte försöka att påverka valförloppet i någon riktning. Valobservatörerna får ställa frågor till väljare och svara på frågor från dem, men de får inte fråga dem på vilken person, vilket parti eller vilket folkomröstningsalternativ de har röstat.

Tillhandahållande av lämpliga identitetshandlingar

Valobservatörerna måste visa identitetshandlingar som tillhandahålls av valobservatörsuppdraget och identitetshandlingar som krävs av de nationella myndigheterna. De måste på begäran visa upp dem för valförrättare och andra berörda nationella myndigheter.

Korrekt observationer och professionella slutsatser

Valobservatörerna måste se till att alla deras observationer är korrekta. Valobservationerna måste vara heltäckande, ta med både positiva och negativa faktorer, göra skillnad mellan viktiga och oviktiga faktorer och urskilja mönster som avsevärt skulle kunna påverka valförloppet integritet. Valobservatörernas omdömen måste grundas på högsta möjliga nivå av korrekt information och opartisk analys och göra skillnad mellan subjektiva faktorer och objektiva bevis. Valobservatörerna måste grunda alla sina slutsatser på faktiska och kontrollerbara bevis. De får inte dra några förhastade slutsatser. De måste också föra en väldokumenterad förteckning över var de gjort observationer, vilka observationer de gjort och annan relevant information som valobservatörsuppdraget kräver, och de måste lämna över denna dokumentation till valobservatörsuppdraget.

Inga kommentarer till allmänheten eller medier före valobservatörsuppdragets samlade uttalande

Valobservatörerna måste avstå från att lämna personliga kommentarer om sina observationer eller slutsatser till nyhetsmedier eller allmänheten innan valobservatörsuppdraget gör ett uttalande, om de inte uttryckligen fått andra anvisningar av valobservatörsuppdraget ledning. Valobservatörerna får förklara valobservatörsuppdragets karaktär, dess verksamhet och andra frågor som valobservatörsuppdraget anser lämpliga. De bör hänvisa medier och andra intresserade till de personer som utsetts av valobservatörsuppdraget.

Samarbete med andra valobservatörer

Valobservatörerna måste känna till andra valobservatörsuppdrag, både internationella och inhemska, och samarbeta med dem i enlighet med anvisningarna från valobservatörsuppdragets ledning.

Ett korrekt uppträdande

Valobservatörerna måste uppträda korrekt och respektera andra. Här ingår att visa lyhördhet mot värdlandets kultur och bruk, visa gott omdöme i personliga kontakter och alltid uppträda fullständigt professionellt, även på fritiden.

Överträdelser av denna uppförandekod

Om det föreligger misstanke om överträdelse av denna uppförandekod ska valobservatörsuppdraget undersöka ärendet. Om en allvarlig överträdelse konstateras kan den berörda valobservatören få sin valobservatörsackreditering indragen eller stängas av från valobservatörsuppdraget. Valobservatörsuppdragets ledning är ensamt behörig att fatta sådana beslut.

Åtagande om att följa denna uppförandekod

Alla som deltar i detta valobservatörsuppdrag måste läsa och förstå denna uppförandekod och underteckna ett åtagande om att följa den.

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV